

கலைக்காலை

திரு 1959

10:

30 ரூபா

பால்பீபால் துணிகளை வென்னமொக்குவது?

மில்க் வைட் சோப்.

பயனில் உயர்ந்ததும் பணத்தீல் மலிந்ததும்?

மில்க் வைட் சோப்.

சலவையில் துணிகள் கேடாமல் வேண்டுமென்று?

மில்க் வைட் சோப்.

சோப்பில் உயர்ந்து சோகுசில் கீற்றது
விலையில் குறைந்தது?

மில்க் வைட் சோப்.

உள் நாட்டில் தயாராகும் உயர்ந்தா
சோப்பை வாங்குங்கள்

சுத்தம் சுகம் தரும்.

சுத்தம் இன்றேல் சுத்திரம் இல்லை.

மில்க் வைட் சோப் தொழிற்சாலை,

எல்லோரும் என்றும் விருப்புவது

Y. M. K. மக்கள் பீடியே!

சுத்தமான திறம் புகையிலையிலுள்
தயார் செய்யப்பட்டது

ஒருமுறை உபயோகத்தால் அதை
என்றுமே மறக்கமாடலார்கள்

யாழிப்பாணம் முழுவதிலும்
விற்பனையாளர் தேவை

தொகையாகவும்
சில்லறையாகவும் கிடைக்கும்

யாழிப்பாணம் வேஷல் ஏஜன்டு:

P. K. மொஹம்மது

கபே நவஜீவன்

132, கெ. கெ. என் ஸி :: யாழிப்பாணம்.

FANCY PALACE

The Happy Palace with Happy Gifts

ஞேயல் தலைமுடிகள்

ஞேயல் கவர்க்கடிகாரங்கள்

ஷூவரோஸ் பாண்டன் பேனக்கள்

ஆகியவற்றிற்கு

யாழ்ப்பாணத்தின் எக வித்யோகஸ்தர்கள்

கண்ணிளக் கவர்ந்து மனத்தை மயக்கும்

பலவிதமான பரிசுப் போகுட்களை

உங்கள் உற்றுர் உறவினருக்கும் நண்பர்களுக்கும்,

பேஞ் நண்பர்களுக்கும் வாங்கீக் கொடுங்கள்.

மறந்துவிடாதீர்கள்.

தங்கி: Fancyware.

போன்: 239.

பான்ஸி பலஸ்,

27, மேயின் வீதி

::

யாழ்ப்பாணம்.

Dial: 649

போன்: 649

சிறந்த ஜவுளிகள்! உயர்ந்த ரகம்!
நிதான விலை!

ஆவணி மீ முகர்த்தங்கட்டுப் புதிய
சிறந்த இறக்குமதி!

- ❖ காறூச் சேலை
- ❖ மணிப்புரி சில்க்
- ❖ மணிப்புரி சிஸ்டீ
- ❖ காஞ்சிபுரம், பெங்களூர்,
காஷ்மீர் சாரிகள்
- ❖ டக்கா சில்க், கொட்டன் டக்கா

இன்னும் பலவித சேலைகளும்
சோவீ வகைகளும்
கண்கவர் டிசைன்களில் கிடைக்கும்

R. B. & Brothers

178. K. K. S. Road

Jaffna.

குறைந்த விலை!

சிறந்த ரகம் !!

- பத்ரிஸ்
- பெங்கலூர்
- காஷ்மீர்
- சேலம்
- கோயம்புத்தூர்
- மதுரை

ஆ. சேலம்குடும்ப அளி சுப்ளி

152, 154, கே. கே. ஏஸ். ரோட், யாழில்லூர்
கல்யாண காலத்திற்கேற்ற
குறைந்த சேலக்குடும்பம்
பட்டு, வேட்டு சால்வைக்குடும்பம்
மற்றும் ரகங்களும்

இவ்விடம் மலிவானவிலைக்குப்
பெற்றுக் கொள்ளலாம் !

மக்கள் வைத்தியசாலை

சன்னகம்

இவ் வைத்தியசாலை மக்கள் நல்லமைக்காகவும்
வசதிக்காகவும் 28-11-58-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது

திறந்திருக்கும் நேரம்:
காலை 7-30 மணிமுதல் இரவு 8 மணி வரை

டாக்டர் S. S. இராசநாயகம்

(Permanent Medical Officer)

காலை 9 மணி தோட்க்கம் கடமையாற்றுவார்,

டாக்டர் S. ஜப்பிரமணியம் J. P. (P. S.)
(Visiting Medical Officer)

உவ்வொரு நாளிற்றுக்கிழமையும் பி. பி. 2 மணிக்கு வருவார்

மக்கள் வைத்தியசாலை,

கே. கே. எஸ் ஸ்ரீ : :

சன்னகம்

அம்பாள் ஸ்ரோள் அழைக்கிறது!

கோயில், தேநீர்க்கடை, ஷீட்டுத் தேவைகளுக்குரிய
ரெம்பு பிந்தனை, எவர்ஸில்வர் போரூட்களும்,
கமல்விளக்கு, பட்டுக்குடை,
முதலியனவும் சகாயவிலைக்கு விற்கப்படும்.
ஒடர்கள் குறித்த தவணையிற்
செய்து கொடுக்கப்படும்.

— அம்பாள் ஸ்ரோள் —

புரூப் செ. சிவபாலசிங்கம்
265, செ. கே. எஸ். வீதி :: யாழ்ப்பாணம்.

- ருசிகரமான உணவு
- குவைநிறைந்த சிற்றுண்டுகள்
- காப்பி, தேநீர், குளிர்ப்பானங்கள்
- திறமான நல்லேண்ணேய்
- பலவிதமான ஊறுகாய்கள்

அனைத்தும் கிடைக்குமிடம்

இன்ப நிலையம்

ஸ்ரேட்சன் ரேட் :: சுன்னுகம்

வஸ்தியாம் பிள்ளை அன் சன்ஸ் வஸ்தியான் அச்சகம்

உங்கள் ரூல் போடும் வேலைகளையும், அச்சு வேலைகளையும்
எங்களிடம் ஒப்படையுங்கள்

வியாபாரத்திற்கோ, அல்லது பள்ளிக்கூட டப் பாவினாக்கோ,
அப்பியாச, மாப்பிங், வரைதற் கோப்பிகளுக்கு
நேர்காலத்துடன் ஆர்டர் சேய்யுங்கள்

ஓ அதீக ஆர்டர் கொடுப்பவர்களுக்கு
இலவச விளம்பாம் அச்சிட்டுக் கொடுப்போம்

பெரியதெரு

:

யாழ்ப்பாணம்

அறிமுகப்படுத்துகிறோம் !

விஞ்ஞான முறைப்படி தயாரிக்கப்பெற்ற
எங்கள் வீனஸ் சோப்பை
வாங்கி உங்கள் துணிகளைச் சுத்திப்படுத்துங்கள்
புத்தம் புதிய எங்கள் “வீனஸ்”
நித்தம் மகிழ்ச்சி தரும் சோப்பு

ஓ வியாயாரிகளுக்கு நல்ல கயிழன் உண்டு
வீனஸ் சோப் தோழிற்சாலை
269, கே. கே. எஸ். ஸிதி : யாழ்ப்பாணம்

ஆசிரியர்களாலும் மரணவர்களாலும் பாரப்பட்டு
அருமையான புத்தங்கள்

கண்டிக்குழி ஆசிரியர் ஆசிர்வாதம்
அவர்களால் இயற்றப்பட்டனவ

படிமுறைக் கணிதம்: 2-ம் வகுப்பு துவக்கம்
8-ம் வகுப்பு வரை தனித்தனிப் புத்தகங்கள்

பயிலுந் தமிழ்: இரண்டு பாகங்கள்

இலக்கண விளக்கமும் பயிற்சியும்

வியாபாரம் செய்வோருக்கு 20 வித கழிவு உண்டு

ஆர்வாத அச்சகம்

32, கண்டிவீதி

உடல்புரோம்

மலிவான விலை! மத்தேரும் பயன்!

പട്ടി പരുത്തിപ്പ് പുസ്തകങ്ങൾ

பெங்களூர் மைசூர் பட்டுச் சேலகளும்

பட்டு வேட்டி சால்வைகளும்

தயாரித்த உப்புகளும்

மலிவான விலைக்குத் தரும்
நம்பிக்கையான ஸ்தாபனம்

ஸ்ரீ தேவி ஸ்ரோரஸ்

புதேப்; ஆ. தில்லையம்பலம்

ମୁଦ୍ରଣ କେନ୍ଦ୍ର

சங்காண.

அன்றை தேவைப் பொருட்கள்—

பாக்கு,

நாற்பாக்கு,

வாசனைப் பாக்கு,

புகையிலை,

பாக்குச் சிவல்

குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்!

ஆதாவாளர்கள் திருப்தி எழுது குறிக்கோள்!

உங்கள் வருடையே, தாழதம்!

P. சிவசுப்பிரமணியம்

88. மார்க்கட்,

யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 576

துந்தி: “சீதா”

இலங்கை வடபகுதியின்
கொண்டாட்டங்களைச் சிறப்பிப்பது

சீதா ஸ்பெஷல்

* சுத்தமாக + காதார முறைப்படி.
+ சிறந்தபழாங்களைக்கொண்டு + நனின் இயந்திரங்களால்

விஞ்ஞான முறைப்படி தயாரிக்கப்படுவது

சீதா ஸ்பெஷல்

விநியோகம் இலவசமாகக் கிடைக்கும்
தயாரிப்பாளர்களும் விநியோகஸ்தர்களும்

சீதா சோடா கம்பெனி,

291, காங்கேசன்துறை லீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

K. P. லிங்கம்

கத்தமான

நல்லெண்ணையை

பட்டியோகியுங்கள்

குணத்தீலும் மணத்தீலும்
ருசியிலும் சிறந்தது

லிங்கம் ஸ்டேராஸ் ஸ்

நந்தி: சோதி.

பிள்ளோன்: 457

LINGAM STORES
26, Manipay Road : Jaffna

பாக்கிய லட்சமி உங்களை அழைக்கிறோ!

வாருங்கள்!

எல்லாவிதமான இரும்புச் சாமரங்களும்,
பெயின்ற, அழுமினியப் பாத்திர வகைகளும்
தச்சவேலைக் கருவிகளும், மேந்து வகைகளும்
நயமாகப் பெறலாம்!

படங்களுக்கு பிரேம் அழகாகப் போடப்படும்
வாருங்கள்!

பாக்கிய லட்சமி ஹாட்வேயர் ஸ்டேராஸ்

மெயின் வதி

ஃ

சங்கரனை.

காதலிக்கு!

த. வி எண். 12

கொழும்பு.

இதய ராணி,

உன் தங்கக் கரத்தால் வரைந்த அண்புக்கழுதம் கண்டேன். ஆனந்தம் கொண்டேன். இங்கே வீர சிடைப் பது கஷ்டம், அதற்காக உன்னைவிட்டு எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் பிரிந்திருப்பது?

ஒன்று செய்வாயா? சுன்னாகத்திலுள்ள பிறின்ஸ் ஸ்ரூப்யோவிற்குச் சென்று, உனது முழு உருவப்படம் ஒன்று எடுத்து உடனே அனுப்பு. பிறின்ஸில் எடுக்கும் படம் கள் உயிர்க்களை பொருந்தியவை. நேரிலேயே பார்ப்பதைப்போன்ற பிரமையை ஏற்படுத்துபவை.

நி வேண்டும்; அல்லது உன் உபிரோவியம் வேண்டும். பார்க்கு மிடமேல்லாம் உன் படத்தை மாட்டி மகிழ்வேன்.

என்றும் உன்

க. ஸ் ஃ. ஸ்

இதுதான் அவர்களின் முகவரி—

பி றி ஸ்

படப்பிடிப்பாளர்கள்

கே. கே. எஸ். வீதி.

கன்னகம்.

வாசகர் வாய்மோழி

பாடும்!

‘பாடு வந்தாராம்’ தலையங்கமரா,
அல்லது யாழிப்பாணை சமுதாயத்
தின் ஏகோபித்த உணர்ச்சிக்
குறுறலா? துணிவைப் பாராடு
கிறேன்.

கொழும்பு

எந்தக் கருவிலிருந்தார் என்று
கூடத்தெரியாது விழித்தேன்நான்.
கந்தர்மடம் செ. குணாஞ்சன்.

நீங்கள் பாடுவைப் பார்க்க
முடியாதுபோன எரிச்சலாறு
புலம்பி யிருக்கிறீர்கள், பாவம்!
வேலனை, சீவு.முத்துக்குமாரு,

வி...வி...விழும்?

முன்பு வெவிவந்த ‘இவரைக்
கேளுங்கள்’ என்ற பகுதி சில
விழும் கேள்விகளுடன் நின்று
விட்டதே இதன் அர்த்தமென்ன?
அளவேட்டி வினா அனுப்பியோன்.

மெலிவப் பதிப்பு

‘கலைச்செல்வி’ மெலிந்துவிட்ட
பானே, என்றாலும் தரம் சிறி
தும் குன்றவில்லை.

கெல்வத்தை ‘யாழினி’.

‘ந்தா...ட்டுரீ...!’

வீறுநடையிட்டு முன்னேறுவரன்
என எண்ணினேன்; கலைச்செல்வி
பின் தயங்குவது ஏனோ?

நல்லூர் தேங்மொழி.

குரல் முழங்குகிறது

சுயமுயற்சியைக் கிள்ளி, விழிக்க

வைக்கும் கதை ‘கங்கையின்
குரல்’ ‘இலக்கிய முழக்க’ மும்
அப்படித்தான்! நல்லவைகள்!

மட்டக்களப்பு க. திவான்

‘பட்டா ஒரு சுவை கெட்டாய்!

‘பட் பட்’ பகுதியின் பதில் எல்
லைம் நடக்கச்சைவயிலேயே சூழல்
வது ஒரு குறைதான்!

கு. அறஞ்செழியன்.
ஏடுத்தோட்டம் சா. வாணிபத்வி.

‘செல்வி’க்குத் திலகமபோல்
அமைந்துவிட்டது!

தாஞ்சை எஸ். இராஜபூபதி,
இப்போதாவது புத்தி வந்ததே!
வத்துகாமம் ஜெ. எஸ். இன்.

அண்ணலும் எண்ணலும்

சமுத்து எழுத்துவகில் இப்படிப்
பட்ட எழுத்தான்கு மிருக்கும்
போது என் நம்மை நாமே
குறைத்து என்னுகிறோம் என்று
தெரியவில்லை. ‘இளங்கிரைப்
போன்றோச் இன்னும் எத்தனை
பேர்களிருக்கின்றார்கள் என்றறிய
தொடர்க் குப்பகுதி.

வை. அபயசிங்கா.

கோள்ளுப்பிட்டி

பேஜாப் போஜி!

‘பேச்சுப்போட்டி பெரும்முயற்சி!
முன் புது எழுத்தாளர்களைத்
தோற்றுவித்தீர்கள்; இப்போது
இளம் பேச்சாளர்களை முன்னேற்ற
முனைந்துவிட்டார்கள்.

பெலிகுல்ஜாயா எம். தம்பிராசா.

கேட்டு

கலைச் செல்வி

“தேமதுாத் தபிழோசை உலகமேலாம்
பாவும்வகை செய்தல் வேண்டும்”

—பாரதியார்.

கலை: 1 | ஆணி—ஆடி 1959, ஜூன்—ஜூலை | காட்சி: 11.

யாழ்ப்பாணத்தில் இசைக் கல்லூரி

ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் வீளங்குகின்றான் இறைவன். இசையின் துணையால் இறைவனைக் காணலாம். இசை போழிந்தால் வசை அழியும். யாழ்ப்பாணம் என்ற பேயிலே இதயத்தை ஈர்க்கும் இசைக் கருவியின் பெயர் ஓன்று இசையும் சுவையும்போல் இளைஞ்சிருக்கின்றது. உலகிலே வேறேந்த நாட்டிற்கும் இல்லாத பெருமையை, சீறப்பை எமது யாழ்ப் பாணம் பெற்றுள்ளது. இந்தப் பெருமையை மேலும் பேணி யாழ்ப்பாணத்தை இசையின் இருப்பிடமாய், எழிலின் உறை ஷிடமாய், இன்பத்தின் பிறப்பிடமாய் ஆக்குவதற்குத் தமிழ்ப் பேரியார் ஒருவர் முயன்று வருகின்றார் என்ற செய்தி, மகிழ்ச்சிப் பூரிப்பை உண்டாக்குகின்றது.

அன்னைமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பின்பற்றி, யாழ்ப் பாணத்தின் வட பகுதியிலே இசைக் கல்லூரி ஓன்று ஏற்பட விருக்கின்றதாம். ஆசிரியர்களாக, சேம்மங்குடி சீனிவாசம்யர் போன்ற தென்னாட்டு வித்தவான்களும், இந்நாட்டு வித்தவான்களும், பணிபுரிவார்கள்.

பூர்வாங்க வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் அத்தனை பேரையும் பாராட்டுசீனரேஞ்சும். திருமலையில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமும், யாழ்ப்பாணத்தில் இசைக் கல்லூரியும் ஏற்படுவது எவ்வளவு போருத்தம்! எமது நாட்டைக் கலைப்பாலையும் என்று என்னம் செய்வார்கள், இங்குள்ளோர் கலை வெள்ளத்தில், அநாயாசமாக நீச்சலடிப்பதைக் கண்டு மூக்கின்மேல் விரல்வைக்கும் நாள் அதிக தூரத்திலில்லை.

தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு

சென்னைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு வெகு விமர்சிக்காக நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் செய்துவரும் எத்தனையோ பணிகளுள், ஆண்டுதோறும் இலக்கிய கர்த்தாக்களைக் கொரவிக்கும் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழிற்குச் சேவை செய்த இருபெரும் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் இவ்வாண்டும் கொரவிக்கப்படுகின்றார்கள். அந்த நாட்டு எழுத்தாளர்களின் ஊக்கத்தையும் எமது சொந்த நாட்டு எழுத்தாளர்களின் தூக்கத்தையும் நினைத்தால்!

யாழ்ப்பாணத்தின் பிரதிநிதிகளாக, யாழ்—த. எ. சங்கத் தலைவர் திரு. சம்பந்தன், ‘கலைச்செல்லி’ பதிப்பாசிரியர் திரு. சு. இராஜநாயகன் ப. ஏ. ஆசிரியர் செல்லுகின்றனர். இவர்களைக்கும், இந்தியாவிற்குமுள்ள சலைத் தொடர்பை இவர்களது பிரயாணம் மேலும் உறுதிப்படுத்தும் என நம்புகிறோம்.

அன்பார்ந்த நேயர்களே !

வணக்கம். சென்ற இதழ் அட்டை கூறும் செய்தியைக் கவிதையாக எழுதும்படி கேட்டிருந்தோம். கவிஞர்களின் உற்சாகம் எம்மைத் தீண்றித்துவிட்டது! அறுபதிற்கு மேற்பட்ட கவிதைகள் வந்தன. எல்லாமே ஒவ்வொரு வீதத்தில் சிறப்புற் றிருந்தன, எல்லா அம்சங்களிலும் சிறந்து; விளங்கிய கவிதையை எழுதிய திரு. கண்ணலுக்கும், பாராட்டிற்குரிய கவிதைகளை எழுதிய இனுவில் ச. வே. பஞ்சாட்சரம், இரத்தினபுரி மு. பொன்னம்பலம், தியிலைக்கண்ணன், வேலனை முகிலன், பதுனை இக்பாஸ், வேலனை இராசவதி ஆசிரியோருக்கும் எமது வாழ்த்துக்கள். இட வசதி ஏற்படும்போது, மேலும் சீல கவிதைகள் வேளியிடப்படும்.

பேச்சுப் போட்டிக்கான விண்ணப்பங்கள் வந்து குவிந்து கோண்டே யிருக்கின்றன. விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப் படும் கடைசித் திகதி 31-8-59 என்பதை நினைவுட்டுகின்றோம். ஆகவே, உங்கள் விண்ணப்பங்களை உடனே அனுப்புக.

ஆண்மேலர் வேலை கோருக்கழியினால் அதீகம் எழுத முடிய வில்லை. ஆறுதலாகச் சந்திப்போமே! வணக்கம், —ஆசிரியர்,

“கலைத் தம்பதிகள்”

[ஜனன்]

வெள்ளிக்கிழமை மர ஜைப்
போருது.

நாதர் பிரமமததை உபாசிக் கும் வேத சுலோகங்களின் ஒங்கார ஒளி அலைகளை நீட்டி, நல் மூர் நந்திகேஸ்வர நாட்டியாலயம் எங்களை வரவேற்றுத்

உள்ளே செல்லும்போதே நண்பர், “அடையாறு கலாகேஷத்திர ஏற்பகும் வருகிறது” என்றார்.

எட்டிப் பார்த்தோம். சத்ய விங்கம் தம்பதிகளும், நாட்டியாலயத்தில் கலையிலும் மாணவிகளும் ஒளிவெள்ளத்தில் மிதக்கும் தெய்வத்தின் முன்னால், நாதவெள்ளம் பறப்பிப் பஜைன் யில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

பஜைன் பூர்த்தியானதும் கலை மூர் சத்யலிங்கம் மகிழ்ச்சி நிரம பக் கூப்பிய கரங்களேயுடு எங்களை வரவேற்றிறார்.

“கலை வளர்ச்சிக்குத் தெய்வ பக்தி மிகமிக அவசியம். அதனால் இந்தக் குழந்தைகளை யெல்லாம் சேர்த்து வெள்ளிக்கிழமைகளில் பஜைன் செய்வோம்” என்று கூறிக் கொண்டே அமர்ந்தார். ஸ்ரீமதி. நீலா சத்யலிங்கம் உள்ளே குழந்தைகளுக்குப் பிரசாரதம் வழங்கிக்கொண்டிருந்தார். (பிரசாரதம்? என்றால் நானும் ஒரு குழந்தைதான் என்று அவருக்கு எப்படித் தெரியுமா?)

நந்திகேஸ்வர நாட்டியாலயத் தைப்பற்றி, மாணவச்சளைப்பற்றி, அவர்களைப்பற்றி யெல்லாம் தழா வித தழாவிக் கேட்டோம். கலைகுர் சத்யலிங்கம் மூகமலர்ச்சியோடு பதில் கொண்டார்.

“கலை. சாதி—மத—பால வேறு பாடுகளுக் கெல்லாம் அப்பாற

பட்டது” என்பது அவரது சித்தாந்தம்.

அவரது சங்கீதக் கல்வியைப் பற்றியும் நங்கள் கேட்க நேர்ந்து விட்டது.

சாலூரத்தினுடாக, அறையினுள்ளேதான் தெய்வமாக வைத் தூப் பூசிக்கும் ஸ்ரீமதி ருக்மிணிதேவி அவர்களுடைய படத்தைச் சுட்டிக் காட்டி, குழந்தைபோல விமர்சி விமர்சி அழுதுகொண்டே, “அந்த அம்மாவின் — அந்தத் தெய்வத்தின் கருணையினால்தான், ஆதரவினால்தான், நான் எந்தக் கலைக்காக எல்லாவற்றையும் தூந்து பாரதபூரிக்குஒடினேனே, அந்தக் கலையான சங்கீதத்தை நான் கற்க முடிந்தது” என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் கூறினார்.

செலவுத்திலே பிறந்து, செலவுத்திலே வளர்ந்த அக்கலைக்குர், சலைக்காத் தமது சகபோகங்கள் எல்லாவற்றையும் உதறித் தன்னி, கஷ்டத்திலே உழன்று, கலை பயிலத் துடித்தபோது, கைகொடுத்து அவர் மேலுக்குவர உதவிய அந்த அருணமயமான ஸ்ரீமதி ருக்மிணிதேவி அருணங்கேலையும், அன்னூரை நினைத்ததுமே கண்ணீரி உருக்கும் கலைகுர் சத்யலிங்கத்தையும் எண்ணியபோது எங்களுக்கு மயிர்க்கூச் செறிந்தது.

அவரது துணைவி ஸ்ரீமதி நீலா சத்யலிங்கம் அவர்களின் உருவுமே இந்த இதழ் அட்டையை அலங்கரிக்கிறது. குழந்தைப் பருவ முதலே பாதநாட்டியத்தில் ஊறி, பாதநாட்டிய விற்பனைராண குள்கினிநாயர், கமலா ஜோன் பின்னை முதலியோரிடமும், பின் னர் கலாகேஷத்திராத்தில் ஸ்ரீமதி

ருக்மிணிதேவி, ஸுமீதி சாரதா ஆகியோளிடமும் படைக் கேட்டவர்.

ருண்கலைகள் செய்த தவப் பயனால், இவ்விரு கலைஞர்களும் தம்பதிகளாய், கர்நாடக சங்கீதத்தக்கும் பறத நாட்டியத் துக்கும் தொண்டுசெய்ய முற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலும், கொழும்பிலும் நடைபெற்ற ஸுமீதி நீலாவின் பாதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் கலா வெள்ளுரைகளால் பொற்றிப் புகழப்பட்டது ரூபக மிருக்கலாம்.

ஸுமீதி நீலா சத்தியவின்கத் தின பாதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகளில்

எல்லாம் ஸுச்தயவின்கமே நட்டு வாங்கம் செய்கிறோ என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் ஆறு வருடங்களுக்கு அதிககாலம் சங்கீதம் பறின்றவர். பிறகும் பாரத பூரிசென்று ஆறுமாத காலமாய் நடவடிக்கை சொல்லப் பயின்றவர். அத்தோடு சங்கீத-நாட்டிய சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்.

உலகிலேயே, இசைக் கலையின் சார்பில், இசைக்கருவி ஒன்றன் யெரால் வழங்கும் ஒரோ ஒரு பூரியாழ்ப்பாணமே. இப்பூரியில் இசைக்கலை முதலியவை வளம் பெறுதலிட முடியுமா?" என்று அவர் கேட்டார்.

சபாஷ் மாணவர்களே!

மத்திய கல்லூரியில் முத்தமிழ் முழங்குகின்றது! கலைத்தேவி தோலுவிநுக்கிறார். சேன்ற ஓராண்டு காலமாக, தமிழ்நாட்சிச் சமீக்க மாணவர்கள் ஒன்று சேந்து 'மத்தியதீபம்' என்ற மாத இதழை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். கந்திதுச்சும் கண்ணிற்தும் விநுத்தளி க்தும் முறையில் இப்போது ஆண்மேல் வெளிவந் துள்ளது. முதுகையன் தா. தோ. கவியராஜ் ஆகியோரின் கவிதை. வ. அ. இ. வின் கைக, இரங்கனின் கட்டுரை ஆகியவை மலரின் மனத்தை அதிகரிக்கின்றன. பரிசுக்கதையின் பிற்பகுதி நேர்த்தைத் தோடுகின்றது. வரதரின் கதை மாணவர் இதழில் வெளிவர வேண்டுமா என்பது சிக்குவைக்குறியது.

ஆண்டு நிறைவேபோட்டி, நடைபேற்ற விழாவில் இலக்கிய விநந்தும் தேநீரி வீரந்தும் இடம்பெற்றன. பிரபல எழுத்தாளர் பலர் விழாவில் கலந்துகொண்டனர். எழுத்தாளர் சங்கங்கள் இதுவரை சாதித்திராத அங்புத சாதனையை, மத். கல்லூரி இளம் எழுத்தாளர்கள் சாதித்துவிட்டார்கள்!

25-7-59 சனக்கிழமை நடைபேற்ற நாடகவிழாவில் The Comedy of a man who married a dumb wife என்ற ஆங்கில நாடகம், உலோபி உலகாதார் என்ற தமிழ் நாடகமும் மேடை யிடப்பட்டன. ஆங்கில நாடகம் உண்மையிலேயே நன்றக இருந்தது. தமிழ் நாடகத்தையும் 'கூடாது' என்று சோல்ல முடியாது. நட்வேஷ்கத்திலும் பாக்திரத் தேர்விலும் அதிகவனம் செலுத்தி யிருக்கலாம்.

எல்லா நிகழ்ச்சியிலும் ஊக்கமுடன் பங்குபற்றும் மாணவர்களே! சபாஷ்! திருவாளர்கள்: நாம். துமாரசாமியும், வே. க. நடராகவும், ஏன்முக. துமரரோசனும், மாணிக்கவாசகரும் இந்துக் கும்போது மத்திய கல்லூரியில் முத்தமிழ் முழங்காமல் என்ன செய்யும்?

[சி. சி.]

எளிய நடை யில் இனியகவிதைகள் எருதும் இளம் கனிஞர் கண்ணன், புலோனி மூச்சம்புலவு அவர் இருப்பிடம். சென்ற இதழ் அட்டைப் பட விளக்கக் கவிதைகளுள் சிறங்கதெனத் தெரிவு செய்யப்பட்ட அவர் கவிதையைத் தருவின்றேம்.

— கப்பல் தரும் கருத்து —

ஆ. ச. கண்ணன்

- 1 காலை மலர்ந்தவுடன் — தம்பி
கப்பல் செய்தோடுகிறுன்
சோலை பருகினிலே — ஆற்றில்
சழல வீடுகின்றுன்.
- 2 பச்சைப் பசுந்தரையில் — நன்று
பார்த்துக் களிக்கின்றுன்
இச்சை தணிந்ததோடா? — தம்பி
இதயம் குளிர்ந்ததோடா?
- 3 நீந்தி அதுஷ்ட — அவன்
நெஞ்சம் மசீந்தாட
வீற்ந்து வீரகிறதே — நதி
வேக மேடுக்கிறதே.
- 4 முகில்கள் பலரீந்தி — விண்ணீல்
முடுகி விரைங்தோடும்
குறியை அடைவதற்கோ — உன்
கப்பல் கடுகுவதும்?
- 5 கோவில் மணியோன்ச — இங்கு
கூவும் குயிலோகை
பாவு முன்துள்ளம் — கப்பல்
பாயாய்ப் பறக்கிறதோ?
- 6 ஒங்கு பனைமரமும் — உள்ள
பூவும் மரஞ்சேஷயும்
தாங்கா மகிழ்ச்சியிலோ — தம்பி
தலையை அசைப்பதுவும்?
- 7 விண்ணீலுனதாட்சி — இந்த
மண்ணீர் லுனதாட்சி
கண்ணீர் படுவடெல்லாம் — உந்தன்
கருத்தில் சினைப்பதெல்லாம்.
- 8 சோந்த முனக்கேதான் — தம்பி
சோர்க்கம் நமக்கேதான்
அந்த மேமக்கில்லை — தம்பி
அன்பு நமக்குண்டே.

★ “விரதேசரி” மூலம் இலங்கை வாசகர்களுக்கு அறிமுகமானவர் வன மாலிலை. கண்ணியா குமரியிலுள்ள குலசேகரத்தில் பள்ளி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகிறார்; சோந்தப் பேயர் சேல்வம்.

தியாக தீபம்

வளமாலிலை

“ஸாரி.....ஸாரி!”

“என்ன மயான்டி, ஏன் இப்படி ஒடிவருகிறோய்?”

“உங்களுக்கு அந்தச் செய்தி தெரியுமா ஸாரி?”

“அப்படித் தலைபோகிற செய்தி என்னவாமா?”

“தியாகராஜன் சிறையிலிருந்து தப்பி ஒடிவிட்டாராம்?”

“தப்பி ஒடிவிட்டானு?” எனக்கு ஒரே திகைப்பாக இருந்தது.

“பொலீசார் பிடித்தலிட்டார்களாம்! தண்டனை முடிய இன்னும் ஒருவாரந்தானிருக்கிறதாமா!”

“அடப்பாவி, அதுக் கு ஸ் னே ஆத்திரப்பட்டு.....”

“முழுவதையுங்கேளுங்க. பெரலீ ஸார் அவரைக் ‘கோட்டில் ஆஜ ராக்கி வழக்குப் போட்டார்களாம். தப்பி ஒடிய குற்றத்துக்காக மூன்று மாதத் தண்டனை கிடைத் திருக்கிறது.”

யானை தன் தலையிலே மன்னை வசரிப்போட்ட கலதபோலாகி விட டு தியாகராஜனின் கதையும்!

உடைத்தில் என்னென்னவேர நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. கற்பனையை மிஞ்சக்கூடிய அதிசய நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும்போது ‘இப்படியும் நடக்குமா?’ என்று நாம் நினைக்கிறோம். தியாகராஜனின்

கதையும் விகிதத்திறம் கலந்தது தான்.

‘சே! என்ன உ.வசம்; என்ன வாழ்க்கை!

நினைவு சமூண்றது அந்தச் சமூநிசியில் தியாகராஜனின் வாழ்க்கையும் சிக்கியது

* * * *

தியாகராஜன் நாகரிகோயிலுக்கடுத்த குலசேகரத்தில் பிறந்த வன். சிறுவயதிலே பெற்றேர்கள் போய்விட்டார்கள். அவனுடைய மாமன் நாகசாமி அவனைப் பட்டணத்திற்கு அமைத்து போனார். அவர் செல்வச் சீமான் அல்ல. வறுமையின் வாரீசி! கேவலம் மாதம் நாற்பது ரூபாய்க்கு வேலை பார்க்கும் ஒரு வகைச் சூமாளிதா! பற்றுக்குறை யடிட்டின் பிரதிநிதி! சம்பளம் குறைவாக இருப்பதாலோ என்னேவேர கடவுள் அவருக்குக் குழந்தைச் செல்வத்தைக் கொடுக்கவில்லை. அந்தக் குறையைத் தியாகு தீர்த்து வைத்தான். பின்னைக் கவி தீர்த்த பெருமாளை அந்தத் தம்பதிகள் அன்பாக வளர்த்தார்கள்.

தியாகராஜன் என்ற தியாகு எஸ். எஸ். எஸ். தேறிவிட்டான். மேலெப் படிப்புக்கு அவனை அனுப்ப ஆசைதான். பட்டப் படிப்பு நாற்பது ரூபாய் வட்டத்தி னுள் நிற்காதே. வறண்ட வரழி

சிகை நடத்துபவர்களுக்கு வகை எது, வகுக்கு எது? பற்றாக்குறைப் பிரதேசமாக விளம்பரஞ் செய்யப்பட்ட வாழ்க்கையல்லவா குமாஸ்தா வாழ் சீகை! மேல் படிப்பு ஆசையை அறித்து விட்டு வேலை தேடுவதில் முனைந்தார். எல்லாம்காயாக முடிந்தன.

தியாகு இலக்கியங்களும் படைத் தவண். கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கினான். அவனுத் தைகளைச் சில பதிரிகைகள் வெளியிடன. சில பெண்களுக்கு அழைக்க கொடுக்கும் ஆஸ்டவன் அறிவைக் கொடுக்க மற்றது விடுவதுபோல கவிதை அவனுக்குப் புகழைக் கொடுத்தது; பொருளைக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டது. இல்லை, தமிழ்நாடு அந்த அளவிற்கு உயரவில்லை!

தியாகு நான் எழுதிய கவிதையைத் தபாலில் சேர்ப்பதற்காக தபால் நிலையத்தை நோக்கி நடந்தான். அப்போது அவனைத் தேடி வக்கில்லீட்டு வேலைக்காரன், சின்னமொழு கூப்பிடுவதாகச் சொன்னான்.

வெயிலில் நடந்து வந்ததால் உடம்பு முழுவதும் வியரவைப் பெருக்கு. முதுகுப் புறத்தில் சட்டை தெப்பாக நனைந்து விட்டது. முகத்து வியரான வயை அழுத்தித் துடைத்துக்கொண்டு விட்டினுட்சென்றான்.

“ஒட்டகராங்கள், நீங்கள் நாகசாமியின்ன...” பேச்சைத் தொடங்கியவன் வக்கிலின் ஏகப்புதல்வி சாந்தி. வக்கிலுக்கு ஒரு மகள் இருப்பது அவனுக்குத் தெரியும். எப்போதோ ஒன்றிரண்டு தடவைகள் அவனைப் பார்த்திருக்கிறான். இவ்வளவு அழகாக இருப்பான் என்பதை இப்போதுதான் வழிந்

தான். அந்த அறிபுதமான அழகு அவனைத் திகைக்க வைத்தது. அழகு எல்லோ கை உயிர் ஆகப்பித்து விடுகிறது. குழந்தையும் அழகான பெய்மையைத் தானே விரும்புகிறது.

தந்தத்தூரல் கடைந்து எடுத்து போன்ற வெண்மேனி; செம்பவன் இதழிகள்; நீள் விழிகள்; குளிர்ச்சி தரும் மதிமுகம்; காதை மூடியும் மூடாமலும் ஓடும் கேசத் தின் அழகே, அலாதி!

தியாகு பதில் சொல்லாமல் தன் கையே கூர்ந்து பாப்பதைக் கண்ட அவன் முகத்தில் நாணம் விளையாடியது.

“அவர் மருமகன்தான் நான். உங்களுக்கு என்ன வேண்டுமே?” தியாகு தன்னைச் சமரளித்துக் கொண்டான்.

“உங்களுக்குக் கவிதை எழுத வருமாமே?”

“யார் சொன்னானு?”

“உங்க மாமாதான்”.

“ஏதோ சமாராக எழுதுவேன். அவவளவுதான்.”

“எங்கள் காலேஜில் அடுத்த வாரம் ஆண்டுவிழரா நடக்கப் போகிறது. அதற்கு ஒரு தமிழ் வாழ்த்துக் கவிதை எழுத வேண்டும். அதை நீங்களே எழுதிக் கொடுங்கள்” அவன் பேச்சில் தேன் இளித்தது!

அவன் பதில் சொல்லவில்லை; நாக்குப் படுத்துவிட்டதோ!

“நீங்கள் எழுதிக் கொடுப்போக வொன்று நினைத்து நான் ஒப்புக் கொண்டுவிட்டேன்”.

அதற்குமேல் அவனுல் தட்டிக் கழிக்க முழுயவிக்கிறா. மறுதால்

எழுதிக்கொண்டு வருவதாகச் சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டான்.

தியாகுவின் இதயத்தில் இன்பத் தென்றல் வீசியது! அவன் நடந்தான். அவனது சமல்விழிகள்... ரோஜா இதழகள் ... தங்கமேனி அத்தனையிலும் தவழ்ந்து வினையாடும் பேரழகு அவனது இதயத் தடாகத்தில் இன்பச் சுனையாகப் பொங்கிப் பாய்ந்தது!

பாட்டு எழுதுவதற்காகக் காகிதத்தை எடுத்து மேசையின் மேல் வைப்பான். அப்போது அவனது ஆசை பொங்கும் விழிகள்... அதில் பிதக்கும் கனவுகள் எல்லாம் அவனது இதயத்தைச் சூறையாடி விடும். காகிதத்தில் பேனு பதியாது. நினைவில் அவன் பதிந்து நிற்பான். இரண்டு நாட்கள் அவன் கவிதையோடு போசாடிப் பின்வாங்கி விட்டான். கற்பனை ஒளிந்து கொண்டது. உணர்க்கித் துடிப்பில் கலை பிறக்கிறது என்பார்கள். அவனது துடிப்பில் காதற் கவிதைகள் பிறந்தன. வெளி ணோக் காகிதத்தில் கற்பனையை உருவாக்கும்போது அந்த 'மோகினி' மின் உருவும் கற்பணியைச் சிதரித்துவிடும். பாழாய்ப்போன மனம் சொன்னபடி கேட்டால் தானே? நினைக்காதே என்று சொன்னால் அதையே நினைப்போன என்று அடம்பிடிப்பது தானே மனித மனத்தின் இயல்பு. குழந்தையைக் கிள்ளி அழவைத்து வேடிக்கை பரர்ப்புதுமாதிரி மனமும் அவனை வேடிக்கை பார்த்தது.

மூன்றாவதுதான் சாந்தியே அவனைத் தேடி வந்துவிட்டான். நாக சாமி வீட்டில் இல்லை. அப்பேரது சிபாகு கொள்ளைக் காகிதத்தை

மேசைமேல் வைத்துக்கொண்டு தவம் செய்தான்.

“பாட்டு எழுதிவிட்டங்களா? ”

அவனுக்கு என்ன சௌல்லவ தென்று தெரியவில்லை. திருடனைப்போல விழித்தான். அவனது பரிதாபநிலை அவனுக்குப் புரிந்து விட்டது. கலகலவென நகைத்தரன்.

“இப்படி உட்காருங்கள். இதற்காக நீங்கள் வரவேண்டியதில்லை. ஆன் அனுப்பி இருக்கலாமே? ”

“நான் இங்கே வரக்கூடாதோ? ”

“தப்பாக நினைக்காதீங்க. இதோ எழுதிக் கொடுத்துவிடுகிறேன்.”

அவன் எதிரில் உட்கார்ந்தான். அழகுக் கண்ணி பக்கத்தில் இருந்ததும் கற்பனை ஊற்று கண்ணிறந்துவிட்டது போலும், வெளி ணோக் காகிதத்தில் கற்பனை ‘மடமட’ வென்று வளர்ந்தது. பதினைந்து நிமிஷத்தில் அழகான கவிதை ஒன்று எழுதி அவன் கையிற் கொடுத்தான். அவன் அதைப் படித்துப் பார்த்தார்; பாடினான்!

“பாட்டு யிகவும் அழகாக இருக்கிறது”.

“உங்களுக்குப் பிடித்திருந்தால் போதும்.”

“உங்களைவிட சிறியவன் நான் நீ என்றாற் போதும்.”

“ஐயோ, அப்படி யெல்லாம் சொல்லக்கூடாது. அது நம் பண்பிறகே இழுக்கு.”

“அப்படியானால் எல்லாப் பெண் களையும் நீங்கள் என்றுதான் சொல்லீர்களா?”

“ஆமாய்கி!”

“அதெப்படி முடியும். உங்கள் மனவியை... ...”நானும் அதற்கு மேல் பேசவிடாமல் தடைசெய்தது. செம்பவள் இதழை முத்துப் பற்களால் கடித்துக்கொண்டாள்.

தியாகு அவள் கணக்கை உற்றுப் பார்த்தான். அதில் காதலென்னும் ஒளிவிளக்கு சுடர்விட்டெரிந்தது. அதற்குப்பீலி சாந்திக்கு அங்கே இருப்புக் கொள்ளவில்லை. வேகமாக வீட்டைநோக்கி நடந்தான். ‘ராஜா’ அவள் உள்ளத் தில் இடம்பிடித்துக்கொண்டாள்.

தியாகு—சாந்தி நட்பு காதல் மலராக மலர்ந்தது!

தியாகுவிற்கு ‘அஜந்தா அஞ்சகோ’வில் ‘காவியர்’ வேலை கிடைத்தது. அந்தக் கம்பெனியின் டயர்க்டர் சாந்தியின் அப்பா வக்கீல் ராதாகிருஷ்ணன்.

தியாகு இப்போது எழுதும் கவிதைகளில் எல்லாம் காதல் குமிழி யிட்டு ஓடியது. ஒவ்வொரு வரியிலும் தூயகாதல் தடித்தது; காதலர் உள்ளங்கள் பின்னிப் பினைந்து கிடந்தன.

சாந்தி பி. ஏ. பாஸ்பண்ணவிட்டாள். விடுமுறையில் அவனுக்குக் கல்யாணம் நடத்திவிட அவள் அப்பா விரும்பினார். அவர் குழுமம் பம் பரம்பரையாக செல்வம் நிறமியது. தன் அந்தஸ்துக்குத் தகுதியான மாப் பி ஸ் ஜை தேடிக்கொண்டிருந்தார் வக்கீல்.

இருநாள் வக்கீல் சாந்தியிடம் கில் வரண்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவள் படித்தவள். அவனுக்கும் கில் லட்சயங்கள் இருக்கரதா? அப்போது அவள் பேசின் மத்தியில் தியாகுவைப்பற்றிச் சொன்னால் இதைக் கூட்டும் வரவர் தீணா! பிதிக்குவர்

போலத் திடுக்கிட்டார். அவர் நெஞ்சு விமரியது ... கணகள் சிவந்தன.

“சாந்தி, ஏன் உன் புத்தி இப்படிப் போகிறது? நீ படித்த படிப் பின் லட்சணம் இதுதானு? நம் அந்தல்து என்ன? மதிப் பெண்ன?” ஆத்திரத்தில்லதேதோ பேசினார்.

“அப்பா, *அவரைய ஸ் ஸா ம ஸ் நான் வேறு யாரையும் கய்யாணம் செய்துகொள்ள முடியாது.”

“இது உன் கடைசி முடிவா?”

“ஆமாம்!”

அவர் சட்டம் படித்தவர். நீதி மற்றத்தில் பொய்யையும் மெய்யாக நிருபித்துக் காட்டியவர். மகளிடம் நீதி பேசவில்லை. வாதம் புரிந்தார். வக்கீல் இயற்கையாகவே பிடிவாதக்குணம் படைத்தவர். அவரிடம் சாந்தி மின் வேண்டுகோள்கள் ஒன்றும் பலிக்க வில்லை.

சாந்தி கண்ணீர் விட்டுக் கதறித்தன் காதலை நிறைவேற்றும்படி கதறி அழுதாள். புலம்பினாள். அதற்கு அவர் சாந்து கொடுப்பதாக இல்லை. கேவலம் ஜம்பனு சூபாய் சம்பளத்தில் இருப்பவருக்கா தன் மகள் வாழ்க்கைப் படவேண்டும்! அவர் மனம் சம்மிக்கவில்லை.

தந்தையின் முரட்டு சுபாவம் அவனுக்கு ‘நன்றாகத் தெரியும். கெஞ்சினால் பயணில்லை. நடக்க வேண்டிய காரியத்தைப் பார்க்க வேண்டியதுதான்!

இதயம் வாடித்துவள சாந்தி அழுது தீர்த்தாள்! சாந்தி தியாகு மூவத் தேடிக் கென்றாள். அவனைக் கணா.. கும் காதகிருந்த கண்டு

னீர் வெளியே வந்தது. விழுமிலிமியி அழுதான். அவன் அழுவதைக்கண்டு அவன் இகைத்தான். “என்ன நடந்தது?” பதறிப்போய்க் கேட்டான்.

“அப்பா நம் கல்யாணத்திற்கு சம்மதிக்கவே மாட்டார் வூவராப்பற்றி எனக்கு அக்கறை இல்லை; என் வாழ்வைவிட அவருக்கு அந்தலுதான் முக்கியமாக சொல்லி விட்டு தேம்பித் தேம்பி அழுதான். இதைக்கேட்ட அவன் தேகம்சிலிருத்தது!

“அதற்கு என்ன செய்வது?”

“நாம் எங்காவது ஒடிவிடவேண்டியதுதான்.”

‘என்ன ஒடிவிட வேண்டுமா?

“அதைத்தவிர வேறு வழியே இல்லை.”

தியாகு சற்று யோசனை செய்தான்; ஒடிவிடுவது எனிது! ஆனால் இந்த உலகத்தின் வாயிலிருந்து தப்புவது கடினம். எதிர்க்காலம் அவன்முன் பாலை வன மா கத் தோன்றியது. ஏதோ ஒரு வெறி யில் ஒடிவிடலாம், அப்படி ஒடிய காதலர்களின் பரிதாப முடிவை அவன் கைதைகளிலும் செய்தித் தாள்களிலும் படித்திருக்கிறான். சூன்யம் பிடித்த எதிர்க்காலம் அவனை கைத்தடி அழைப்பது போலிருந்தது.

உரம்புறையான ஹக்கிலினி குழுமப்பக்களாவத்திற்கும் இழுக்கு; தன்னை ஆளாக்கிய மாமாலுற்கும் இழுக்கு! காதலுக்கும் கடமைக்கும் நடுவே சிடந்து அவன் நகங்கினுன்.

அன்று அவனை வீட்டிற்கு அனுப்பப் படாதபாடு மட்டான்.

நாகசாமி அன்றிரவு அவனைக் கூப்பிட்டு எச்சரிக்கை செய்தார்: அவன் சாந்தியை மறக்கவில்லை யானால் அவனுக்கும் உத்தியோகம் போய்கிடும்; மாமாவின் வேலைக்கும் ஓலை கிடியும். அதன்பிறகு அந்தக் குடும்பம் நடுத்தரதானில் நிற்க வேண்டியதுதான். நாகசாமி வருமையிலும், உத்தத்தோடு ஷாரி ஒன்றிப்போன பண்ணப் பிழுக்காதவர்; அப்படிப் பட்டவருக்கு அவமானம் வந்தால் தற்கொலை செய்து கொள்ளக்கூடத்தயங்கமாட்டார்.

சாந்தியை அவன் மறக்க வேண்டும். அதுஇயலாது கார்யம். அவன் நினைவைச் சுமந்து நிறகும் இதயத்தை எங்கே இறக்கி வைப்பது? அவரைக் கூட அவனை வெறுக்க வேண்டும்! அதற்கு என்னவறி? அவனைப் பற்றி அவனுக்குக் கவலைஇல்லை. மாமாவின் எஞ்சிய வாழ்வும், சாந்தியின் இனப் வாழ்வும், அவன் செய்யும் முடிவைப் பொறுத்திருக்கிறது!

இரண்டு நாட்களாக யோசனை செய்தான். ஒரு பிடியும் கிடைக்க வில்லை. ‘யாரிடமும் சொல்லாமல் எங்காவது ஒடிவிட்டால் என்ன?’ என்றுஉட நினைத்தான்.

சிந்தித்து, சிந்தித்துப் பைத்தியம் பிடித்து விடும் எனசிற நிகைக்கு வந்து விட்டது.

ஐந்து மணிக்கு கால்பெனியில் ஒரே பாபரப்பு, மாலேஜர் தியாஜ வைக் கூப்பிட்டு கணக்கை மீண்டும் சரிபாக்கச் சொன்னார். சகுமல்தாக்கஞாப் கணக்கைக் கூட்டிப் பார்த்தார்கள், மாலேஜர் நேரட்டுக் கட்டுகளை என்னிப் பார்த்தார், முழுசாக ஆயிரம்ரூபாய் குறைந்தது. மனச கமியில்லைத்

தால் நூபக மறதியாக யாருக்கா வது கூடுதல் கொடுத்துவிட்டானே என்னவே? யாருக்குத் தெரியும்.

“மில்ஸ்டர் தியாகு, நாளைக் காலை பத்து மணிக்குள் பணம் வந்து சொவேண்டும்; இல்லையானால் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்போம்.”

தியாகு ஒன்றுமே பேசவில்லை, பணம் பறிபோய் விட்டதாக அவன் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை அவன் மனம் மாத்து விட்டதா? கண்ணிலிருந்து ஒரு நூளை கண் நீரா வது வா வேண்டுமே?

மறநாள் காலையில் தியாகு வெறும் கையுடன் கம்பெனிக்கு வந்தான். மாடேஜூர் கூப்பிட்டுக் கேட்டதற்கு, “சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுங்கள் ஸார்” என்று சொல்லிவிட்டான். அவன் முகத் தில் எந்தவித சலனமும் இல்லை.

போலீஸ் வந்தது.

நீதி மன்றத்தில் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டான். ஆறுமாத சிறைத் தண்டனை கிடைத்தது. அது முடிய ஒருவாரம் இருப்பதற்குள் சிறையிலிருந்து தப்பி ஒடிடி, மீண்டும் மூன்று மாதம் தண்டனை கிடைத்திருப்பதாக மாயாண்டி சொன்னான்.

அடுத்தநாள் தியாகுவைப் பார்ப்பதற்காக நான் சிறைச் சாலைக்குச் சென்றேன்.

“தியாகு, நீ செய்தது உனக்கே சரியென்று படுகிறதா? உனைப் போல் ஒரு முட்டாள் இந்த உலகத்தில் இருக்கவே மரட்டான் என்றேன். அவன்மேல் எனக்கு அங்வளவு கோபம்!

“ஸார், உங்களுக்கு எனக்குத் தூருவதும் தெரியும். நான் கம்

பெணியில் ஆயிரம் ரூபரைய மோசடி செய்த விட்டதாக எல்லோரும் நினைக்கிறார்கள்; வாஸ்தவம் தான். நான் எடுத்து பத்திரிமாக ஒரு இடத்தில் வைத்திருக்கிறேன்.”

“நீதான் எடுத்தாயா?” திகைப் பாகக் கேட்டேன்.

“ஆமாம்! சிறைக்குப் போன வன், திருடன் என்றாலும் சாந்தி என்னை மாந்து விடுவான் என்று நினைத்து அப்படிச் செய்தேன். திருடன் என்று பழிச்சமத் தப்பட்டுத் தண்டனை அடைந்த பிறகும் அவன் என்னை மறப்ப தபக் கூலீல். போனவாத்தில் என்னைப் பாக்கக் கூடிய வந்திருந்தான். ஆவணிமாதம் அவனுக்குக் கல்யாணம் நீச்சயமாகி இருக்கிறதாம். மாபிளினை ஐ. ஏ. எல் படித் திருக்கிறாராம். நான் சிறையிலிருந்து விடுதலை அடைந்ததும் பதிவுத் திரும்பும் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னான்....

“கல்யாண ஆஸை வந்ததும் ஒரு வாரத்திற்கு முன் ஓடிவிட்டா யாக்கும்?”

“அப்படியில்லை ஸார், சிறையிலிருந்து தபபி ஓடினால் திரும்பவும் சிறைக்கு வரவேண்டும் என்பது உனக்குத் தெரியும் அதனால்தான் தபபி யோடினேன்.”

“தெரிந்துமாச் சேற்றைப் பூசிக் கொண்டாய்?”

“ஆமாம், ஆவணி மாதத்திற்கு இன்னும் ஒரு மாதம் இருக்கிறது. அதற்குள் எனக்கு விடுதலை கிடைத்துவிடும். நான் ஒருவேளை அவனைப் பதிவுத் திரும்பும் செய்து கொள்ள வேண்டிய நிச்ப்பந்தம்

வற்பட்டாலும் படலாம். அதி
விருந்து தப்புவதற்காகச் சிறையி
விருந்து ஒடினேன். நான் நினைத்
ததபேரல் மூன்றுமாதத் தன்
டினையும் சினாத்தது. தண்டனைக்
காலம் முடிவதற்குள் சாந்தியின்
கல்யாணமும் நடந்து விடும்.
அவன் எங்காவது சுகமாக வாழ்ந்
தால் போதும்.' சொல்லிவிட்டுத்
இயாகு எங்கோ வெறித்துப்
பார்த்தான்.

அவன் விழிகளிலிருந்து பெரங்
கிப் பாய்ந்தது கண்ணார்!

ஒரு பெண்ணின் நல் வாழ்விற்
சாகக் தன் வாழ்வையே புதைத்
துக் கொண்ட அந்தத் தியாக
தீபத்தை என்னால் போற்றுமல்
இருக்க முடியவில்லை.

யாழிப்பானத்தில்
கலைச்செல்வி விற்பனையளர்

○

த. தமிழித்துரை

226. ஆஸ்பத்திரி வீதி
யாழிப்பானம்
உங்களுக்கு வேண்டிய
தமிழ், ஆங்கில, சிங்க
எப் பந்திலீகைகள், புத்
தகங்கள் அனைத்தும்
கிடைக்கும்.

குழந்தைக் களினார் வள்ளியப்பா அவர்
கனுக்கு யாழிக்கூடுதலார்களுஞ். ரசிகர்
ஏஞ்ச சில வாரங்களுக்கு முன்
வாவேற்பளித்தார்கள். மேத்
தப்பெரியவர் கூடிய அவன்
விழாவிற்குப் போகமுடி
யாத சொத்தாதசிறு
மியின் ஏக்கம் கவி
தையாக மலர்ந்
து என்ன து!

எமக்காய் வாழப் வள்ளியப்பா!

— யாழிப்பானக் குழந்தை —

மணிமணி யாகப் பாடல்கவள
மணி மொழி மைந்தர் நாம்பாட
இனிதாய்த் தந்த கல்மணியின்
இயல்வழி பழிலும் வள்ளியரே!

உம்மைக்காண உளம் கோண்டேன்
அம்மாவை என் அப்பாவை,
கும்மாவல்ல மேய் யாகக்
கேட்டே னும்மைக் காண்பதற்கே!

மேத்தப் பேரியவர் கூடுகின்றூர்
மேலா யுங்கைப் போற்றுகின்றூர்
சோத்தைச் சிறுமி உனக்கங்கே
சேல்லத் தகுதி என்னேடு!

என்றே எசித் துரத்திவிட்டார்
என்கண்ண கானு தாயிடினும்
போன்போலும் நீர் மொழிபாட்டால்
என்னுள் எத்தே காணேனே!

எங்க எப்பா கொள்ளியப்பா
உங்களுக்கு கொண்டாடுபவர்
வெந்த மரத்தின் கள்ளியப்பா
எமக்காய் வாராய் வள்ளியப்பா!

“நகச்சவையும் நல்ல கருத்தும் கலந்தென்றும்
பகையுணர்ச்சி மாய்க்கும் பட், பட்!!”.

பட்! பட்!!

— தாண்டவக் கோள் —

தி. சுப்பிரமணியம், பதுளை.

கே: இலங்கை எழுத்தராளர்களை இந்தியப் பத்திரிகைகள் ஏன் ஆத ரிப்பிளில்லை?

ப: இந்தியப் பத்திரிகைகள் ஆத ரிக்காவிட்டால், இங்குள்ளவர் திற மையற்றவர் என்று அர்த்தமல்ல. உமது மனைவி அழகி என்பதை அடுத்த வீட்டுக்காரன் சொன்னால் தான் திருப்பி ஏற்படுமா?

கே: இந்திய பத்தி ரி கை கை ஒன்றாகத்* திரட்டி எரித்தால் என்ன?

ப: உமக்கேண்ம்யா இந்த வீண வம்பு? உமது பெயர் பத்திரிகையில் வெளிவரவேண்டு மென்றால் தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு சாரு மேன்!

* * *

ச. ஆனந்தன், சுதுமலை.

கே: தமிழ்வாணினைப் பற்றித் தங்கள் கருத்து என்ன?

ப: கஷ்டமான கேள்விகளுக்கும் ‘கட்கட’ வென்று பதி வல்லித்துவிடுவார். ஆனால் அவற்றில் காரம் நிறைந்தும், ஹாஸ்யம் விகுந்தும், கனிவு குறைந்தும், கண்ணியம் மறைந்தும் இருப்பனவை பல.

கே: இந்துநேசன் பத்திரிகையைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ப: ‘ந’கரத்தின் முன்னுள்ள கொம்பை எடுத்துவிட்டுப் பின்னால் ஒரு காலைப் போடவேண்டிய பதி திரிகை!

* * *

ச. குதாசன், மண்டூர்.

கே: தங்கள் மனைவியின் பெயர் என்ன?

ப: கிட்ட நிற்கும்போது ‘இஞ் சேரும்’ என்றும் எட்ட நிற்கும் போது ‘எருமை’ என்றும் கூப்பிட ஒச் சொந்தப் பெயரே மறந்து போய் விட்டது!

* * *

வ. சுந்தரமூர்த்தி, முல்லைத்தேவி.

கே: மந்திரி மரா க்காரிடம் சொந்தமாக இல்லாதது எது?

ப: கழுத்து, கருத்து.

* * *

நு. குமாரவேல், புங்குடுதேவி.

கே, ‘கங்கை’யில் சரித்திரத் தொடர்க்கை எழுதும் ‘சித்திர மரயன்’ யார்?

ப: ஆனந்த விகடனில் 5000 ரூபா பரிசுபெற்ற ஜெகசிற்பியன் தான்!

* * *

மஞ்சரி, அளவெட்டி.

கே: காதலில் தோல்வியடைந்த ஒரு பெண் மீண்டும் ஒருவிழைக் காதலிக்க எத்தனைப்பரவா?

ப: எமாளிகள் இருக்கும் வரை எத்தனிப்போர் தொகை எண்ணிலைங்காதுதானிருக்கும்.

* * * *

ஆ. தாமோதரம்பிள்ளை, மன்னர்.

கே: பிரபல பத்திரிகையெல்லாம் 'கேள்வி—பதில்' பகுதியை ஆரம்பிக்கின்றனவே?

ப: வாசகர்களின் சந்தேகங்களை அதிகரிப்பதற்கா யிருக்கலாம்.

* * * *

க. மாயாண்டி, கண்டி.

கே: தங்களை இந்நாட்டின் பிரதமாக்கினால் முதலில் என்ன செயல்கீர்கள்?

ப: கோவில் மரத்தைக் (Temple Trees) காலி செய்யும் படி பிரதம மந்தி(ரி)க்கு உத்தர விடுவேன். காலியானதும் அங்கே நுழைந்து என் இராஜினாமாக கடித்ததை 'டைப்' செய்யும்படி அந்த ரங்கக் காரியதரிகியிடம் ஆஜீன் பிட்டுவிட்டு, இடைவேலையில் குயுக் தியாரையும் தமிழ் வரணிகையும் அழைத்து ஒரு குட்டி விருந்து நடந்துவேன்.

* * * *

எஸ். பத்மநாதன், கொட்டாஞ்சேலை.

கே: தமிழ் நாட்டின் தலைசிறந்த இலக்கிய விமரிசகர் க. நா. சு. என்பது என் அபிப்பிராயம். என்ன சொல்கிறீர்கள்?

ப: அபிப்பிராய சுதந்திரத்தில் அதிக நம்பிக்கை உடையவன் நான்!

* * * *

எஸ். சந்தகுமாரி, புதூர்.

கே: தங்கள் பதிலைக் கண்டதும் எனக்குக் காதல் பிறந்துவிட்டது!

ப: தங்கள் கடிதத்தைக் கண்டதும் அது என்னிடமிருந்து பறந்து விட்டதே!

* * * *

ச. திவான், மட்டக்களப்பு.

கே: ஆண்பாலில் வழங்கும் சில தமிழ்ச் சொற்கள் ஏற்றுமதியுமா?

ப: புலவன், கவிஞன், மூடன், சாப்பாட்டு ராமன்.

* * * *

எம். நந்தகோபாலன், கன்னியாகுமரி.

கே: முதன் முதலில் கேள்வி பதிலை ஆரம்பித்தவர் யார்?

ப: இமைப் பெருமூதில் உலகைச் சுற்றிவர முடியுமா? என்று ஏருதின் வேந்தர் கேட்க, 'இதோசுற்றிவிட்டேனே' என்று பட்பட்டென்று பதிலளித்தாராம் எனியின் வேந்தர்.

* * * *

ந. வில்லவன் கோதை, நாவலப்பிட்டி.

கே: பன்றி இரும்பு பற்றிய தங்கள் கருத்து என்ன?

ப: முதன் முதலில் பன்றியின் உருவத்தில் இரும்பை வார்ப்பதி குற்றான் Pig Iron என்ற பெயர் ஆங்கிலத்தில் வந்ததென்றும், ஆகவே அதே காரணத்திற்காக்கத் தயிபில் 'பன்றி இரும்பு' என்று கொல்வதே சரியென்றும் கூறுகின்றனர் மொழிபெயர்த்தவர்கள். பாலைமரத்தின் வைரத் தன்மை கருதி. ஆங்கிலத்தில் அதை 'Iron Wood' என்கிறார்கள். அதற்காக நாமும் 'பாலை' என்ற அருமையான சொல்லை நீக்கிவிட்டு "இரும்பு மரம்" என்பது சரியா?

செல்வி. நிட்டா,

திருக்கோணமலை.

கே: பாரதி இன்றிருந்தால் ...?

ப: (1) அவருக்கு 77 வயதாகி
மிருக்கும்!

(2) இந்தக் கேள்வியும் எட்ட
யெடும் மணிம் ண்ட ப
மும் எழுந்திரா.

(3) கவிதை கோரிக் கடித
மெழுதியிருப்பார் கலைச்
செல்வி ஆசிரியர்.

* * *

செ. துரைராச. அச்சுவேலி,

கே: தாரணியரண்ட சிங்கத் தமி
மன் இன்று தாழ்ந்து, நிற்பது
எதனால்?

ப: தாவிப் பாயும் தவணைத் தமி
மன் தத்திக் கத்தித திரிவதால்!

கலைச்செல்வி

யாழ் - இலக்கியமன்ற வெளியீடு

தனீப்பிரதி: 30 சதம்

ஆண்டுச் சந்தா: 4 போ

கலைச்செல்வி

கந்தரோடை :: கன்னுகம்

கேள்விகள் அனுப்பும் முகவரி:—

தாண்டவக்கேள்,

மே/பா கலைச்செல்வி,

கந்தரோடை. கன்னுகம்

கொழும்பு நகர விற்பனையாளர்கள்

ஞானம் அன்ட்சன்ஸ் மனமகள் ஸ்டோஸ்,

செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு

91, செட்டியார் தெரு

கொழும்பு

விவேகானந்தா லொட்ஸ்,

19, காலி வீதி,

வெள்ளவத்தை.

தேட்டமெல்லாம் நாட்டிலே தேங்கவழிகாட்டுவோர்

தொழிலகம் — ஒன்று.

ஒ ஆதவன் ஒ

ஒரு நாட்டின் பொரு காத காரியங்களாக இருக்கின்றன. எாதாரத்திற்குத் தொழி வகைங்களும் பத்திரிகைகளும் இரு கண்கள். அதிலும் வானத்தை எதிர்நோக்கும் யாழ்நாட்டிலே சம விருத்தி இயைந்த காரியமல்ல; தொழிற்சாலைகள்மூலம் பொரு எாதாரம் பெருக வேண்டும். பத்திரிகைகள் அந்தத் தொழிற்சாலைகளின் வேலைகளைப் பாராட்டி மக்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்தல் வேண்டும். தொழிற்சாலைகளுக்குக் குறைவற்ற இங்கிளாந்து முதலிய மேல்நடுக்களிலேயே பத்திரிகைகள் தொழிற்சாலைகளைப்பற்றி அறிமுகஞ் செய்யும்போது, மேல்நாட்டுப் பொருள்களிலே மோகங் கொண்டு பணத்தைத் திணிக்கும் ஈழ நாட்டவர்களுத் தேசிய தொழிற்சாலைகளைப்பற்றிய அறிமுகம் மேலும் அவசியமாகிறது.

பத்திரிகைகளை அதரிப்பதிற் தொழிற்சாலைகளும் வர்த்தக ஸ்தாபனங்களும் பங்கெடுத்தலும், அவர்களைப்பற்றி மக்களுக்குப் பிரசாரஞ் செய்வதில் பத்திரிகைகள் பங்கெடுத்தலும் நகரும் சுதையும்போல நிங்க

பனுட்டிற்கு மேல் நடிலே ஒரு மினுமினுப்பான மேலுக்கை யிட்டு, “மேடின் இங்லெண்ட்” என்றெருமொழி வடிவங் கொடுத்து இலங்கைக்கு வந்து இறங்கினால், அதனைப் பார்த்து ஆகா! என்ன பிரமாதம்? எவ்வளவு ‘ரேஸ்ற்’, அசல், ‘ரோவ்வி’ என்று வாங்கிக் கொள்வதிலேயே பெருமை கொள்பவர்கள் பனர் இன்றும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இருக்கும்வரை நாடு விழிப்படையாது என்று நினைக்கிறீர்களால்லவா? முற்றிலும் சரியே சரி. யாழ்ப் பாணத்தவர் ஆற்றலில் வல்லவர்கள்; ஆலை சுகவழி யாகச் சிவிப்பதிலும் அவர்கள் திறமையுண்டு எங்கேயாவது சிலர் விதிவிலக்காக வெளிப்படுவர். அத்தகையோர் பகேரதப் பிரயத்தனம் செய்து முன்னுக்கு வந்தால் உண்டு; அன்றேல் மற்ற வர்கள் சொற்கேட்டு மனம் மடிந்தால் மடிந்தவர்கள் தாம்.

யாழ்ப்பாணம், வண்ணூர் பண்ணை தட்டார்தெருச் சந்த

மில்க்கவெற் சோப் தொழில் ஸ்தாபகர்
மு. கந்தயானின் ஜீ அவர்கள்

தியிலிருந்து காங்கேசன் துறை செல்லும் வீதியில் நாற்பது யார் கழிந்ததும், மேற்குப் பக்கத்தில் “மிளக் வைற் சோப் தொழிற்சாலை” என்றெழுருவிளாம்பரப்பலகை தோன்றும். அந்த விளாம்பரத்திற்குப் பக்கத்தில் கேரே மேற்கு நோக்கினால் தொழிற்சாலை அலுவலகாங் தோன்றும். பக்கத்திலே தொழிற்சாலை; அமைத்திலை வத் தொழிலுக்கத்திலே கண்ணுங் கருத்துமாகச் சேவை செய்வார்களைக் காணலாம். ஆம்; எய்வார் எத்தனைபேர் அங்கு வேலை செய்து பிழைக்கிறார்கள். இன்னும் தொழிற்சாலை வளர எத்தனையோ பேரூக்கு வேலை கிடைக்க இயிருக்கிறது. எங்கள் செல்லும் எங்கள் நாட்டிலேயே தங்கி விடுகிறது.

சவர்க்காரத்திற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களிலே பிரதானமானவை தேங்காய் கெய்யும் ‘கோஸ்ரிக்’ சோடா வுமே. கேங்காய்கெய் நம் நாட்டது. கோஸ்ரிக் சோடா வகுக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று ண்ட்ரோம்; அது கறிஉப்பி விருந்து தயாராவது. இவற்றைச் சவர்க்காரமாக்குவது தானே தொழில்; இன்று இப்படி இலகுவாகச் சொல்லி விடலாம். இற்றைக்கு மூப்பது வருடங்களுக்கு முன் ஒடிசாருங்கள்,

இப்பொழுது மில்க்வைற் தொழிற்சாலை இருக்குப் பள்ளி விலே ஒரு வீடு. அதன் தலைவர் திரு. மு. கந்தையா பிள்ளை அவர்கள். இவருக்கு 1920-ம் ஆண்டிலே சவர்க்கார உற்பத்தித் தொழிலைப் பற்றிய திறமை இருந்திருந்தால், இரசாயனசால்திரம் பணின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் பயிலும் மாணவர்கள்க்கும் அவரது திறமையின் அளவு தெளிவார்கும். கந்தையா பிள்ளை அவர்கள் தமதுவீட்டு உபயோகத்திற்காகச் சவர்க்காரங் செய்து பயன்படுத்தினார். அயலவார்கள் அதனைக் கண்டு செய்துகொள்ள முயற்சிக்கவில்லை; இலவசமாக வாங்கிக்கொள்ள முயற்சித் தூர்கள், இந்த இலவச முயற்சி யாழிப்பாணத்திற்கு மிகவும்கைவந்ததெல்லாம்! பத்திரிகைகளையே இலவசமாக வாசிக்க, இயல் புள்ளவார்கள் கூட முன்னேறி விட்டார்கள் என்றால் எப்படி நாடு உருப்படும்? இந்த இலவச விதியோகத்தைக் கந்தையா பிள்ளை அவர்களால்சமானித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் சவர்க்காரச் செய்கையை ஒர் உப தொழிலாக வும் குடிசைக் கைத்தொழிலாகவும் மாற்றினார். சூழ உள்ளவர்கள் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளப் பட்டத்துக்கெண்டார்கள். சிறிது வருவாய்நற்படத்தொடங்கிற்று. பிள்ளையவர்களது எண்ணம்

விரிந்தது; தொழில் வளர்ந்தது; வருவாயும் பெருகிறது. படித்துக் கொண் டிருந்த தமது ஆண்டினீகளுக்கும் தொழில் நுட்பங்களைத்தெனி வாக்கினார். அவர்களும் பஞ்சபாண்டவர்கள் போல ஜவர்! சவற்காரத் தொழிற்சாலை மேலோங்க ஜவர் போதுமே! சாலை உயர்ந்தது—சவர்க்காரத் தரமும் சிறந்தது, இன்று 'மில்க்வைற் சோப்' தொழிற்சாலை மனேஜராகப் பணிபுரியும் திரு கணகராஜா அவர்கள் திரு. கந்தையா பின்னையின் இரண்டாவது புதல்வர் இவர் மற்றவர்களது ஒத்துழைப்போடு மிகத் திறமையாகப் பணிபுரிகின் ஸுர். அறிவும் ஆற்றலும் வாய்ந்த புத்திரர்கள் கையில் தொழிற்சாலையைக் கொடுத்து, தம் ஓய்னிலும் ஆலோசனைகள் உதவி முழுத்திற மையையும் செறித்துவிட்டு 11-4-59 ல் இவ்வுகையினின் றும் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டார். ஆட்ட, உடல் அழுக்குகளைப் போக்க ஒரு தொழிற் சாலையை நிறுவிய அவர், மன அழுக்கையும் வாழ்வில் மறக்கு போகாமல் தமிழ்மறைகளாம் சவர்க்காரத்தால் போக்கி வந்தமை நாடறியும். இந்த அறிவு திரு. கணகராஜா முதலாம் மக்களிடம் நிறம்பவுண்டு. தொழிலைத்தைப் பார்வை முடிமோது, அங்கே தொக

கும் விளம்பர சூலோக அட்டைக் களில் எல்லாம், நானாக்கருததுக்களும், சுகாதார ஒழுங்குகளும் மினிர்கிண்றன.

தொழிற்சாலையை நடாத்துவது சுலபமாகலாம். ஆனால் பண்பும், ஆசாரமும் பங்கு கொள்ளுதல் மிகவும் கடினம். தொழிலாளர்களை வகைத்து, மிதித்து, உழக்கிய அத்திவாரத்திலேயே பண்க்கட்டடம் கட்டிப் பாழ் நகிற்கு ஆயத்தமாகும் தொழிற்சாலை அதிபர்களில் மில்க்வைற் சோப் தொழிற்சாலையினர் விதி விலக்காயிருக்கிறார்கள். அதனைத் தொடருவார்கள்.

இன்று கலைச்செல்லி இவ்வளவு கண்ணியமாக எழுதிக் கொள்வதற்கும், செல்லியின் வளர்ச்சியில் அவர்கள் அக்கறை கொள்வதற்கும் 'மில்க்வைற் சோப்' தொழிற்சாலையின் ஸ்தாபகர் திரு. வீ. மு. கந்தையா பின்னை அவர்களே காரணம். அவரது ஆத்மசாந்தியின் பொருட்டு அஞ்சலி செய்கிறோம். நாட்டிற்கொரு மகனை அவர்நாமம் தமிழின் தொண்மை போல் நிலவுக. 'மில்க்வைற் சோப்' முழுமெங்கும் பரந்து, தேட்டமெலாம் நாட்டிலே தேங்க வழி காட்டப்படும்.

தொடர்க்கலை உணக்காகு, கண்ணேயே!

— சிறபி —

★ மறத்தவர்க்கு மட்டும்: மட்டக்களப்பு பாரதி கல் ஹரி யைச் சேர்ந்த சண்முகம் பி. ஏ. அதே கவிஞரி ஆசிரியையான சாவித்திரி யுடன் நோகுங்கிப் பழகுகின்றார். அவர்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்க்கைப்பற்றி சக ஆசிரியர் பத்னநாதன் குறிய செய்தியைக் கேட்ட சண்முகம், கல்லாரியை விட்டு விலகத் தீர்மானித்து, ரயிலேறுகிறார். மாகோவில் பாச்சி உண்பன் பரமேஸ்வரனைச் சந்தித்து, அவனுடன் கொழுங்கிற்குக் கேல்கின்றார். பரமேஸ்வரனுக்கும் ரூபமதி என்ற பெண்ணீர்கு மின்டயேயுள்ள தொடர்பு அவன் சின்னதயைத் தூண்டுகின்றது.

5. அன்பும் மினைப்பு

“சாவித்திரி நாம சங்கீர்த்தனம், சாவித்தீ.... சா ஆ ஆவித்தீ” பணத்திற்காகத் தாளம்போடும் பல்லிமுந்த பாகவகரைப்போல் படபட வென்று கைகளை அடித்துக்கொண்டே சண்முகத்தின் காதருகில் சென்று கத்தினுன் பரமேஸ்வரன். துடித்துப் பதைத்து எழுந்த சண்முகம் ஆத்திரத்தினும் அவுமானத்தினும் அவனை எரி த து விடுவதைப்போலப் பார்த்தான். மறுபுறம் திருங்பிய பரமேஸ்வரன் தன் சாவித்திரி கட்டசேபத்தைத் தொடர்ந்தான்.

“மெய் நன்பர்களே! முன்னெரு காலமும் வின்னெரு காலமும் இல்லாத நல்லெரு காலத்திலே, எட்டுத் திக்கும் புகழும் மட்டக்களப் பினிலே, சமுநாட்டு இளங்காணையரின் கண்கள் செய்த தவப்பயனால், கட்டமுகி ஒருத்தி அவதரித்தான். அவன் முகமேரா வட்டச் சந்திரன்; குரலோ கட்டிக்கரும்பு. தம புத்திரியாகப் பெற்றெருகித்த அந்தப் பாக சியசாவிகள் அவனீச் ‘சாவித்தீரி’, ‘சாவித்திரி’ என்று அழைத்தனர். தக்க பருவம் தானுக வந்ததும் சாவித்திரி சாவித்தீரி என்ற அந்த மங்கை நல்லான் சண்முகம் சண்முகம் என்ற”,

“ஷட், அப! நிறுத்தடா!” ருத்திரமூர்த்தியரயிக் காட்சியளித்தான் சண்முகம்.

“பாருங்கள் நன்பர்களே! உள்ளூதைச் சொன்னால் உடம்பெல்லாம் நோன்றுதே இந்த உத்தமபக்தருக்கு”

கோயித்துப் பயனிலை என்பதை உணர்ந்த சண்முகம் தனிந்த குரவில், “பாம், என்னைப் பைத்தியமரமயடிப்பதுதான் உன் நேரக்கமா?” என்று பரிதாபமரக்க கேட்டான்.

தன் காலட்சேபத்தை நிறுத்திய பரமேஸ்வரன் அவனையே கூர்ந்து நோக்கினான்.

பார்வையின் துளைப்பைத் தாங்கமுடியாத சண்முகம் அவனைக் கெஞ்சிக் கேட்டான், ““சமவித்திரி யார்? உனக்கெப்பாடு அவனைத் தெரியுமா?”. “

“நித்திரை என்று சொல்லிக்கொண்டு நீட்டி நியிர்ந்து படுத்த நீ, நித்தமும் சாவித்திரி பஜை செய்தாயே, ஏனென்று சொல்லு முதலில்?”,

“நான் நித்திரையில் புலம்பிளேனன்?”,

“நீதான் தம்பி நீதான். சாட்சாத் இநதச் சண்முகமுதஙன் ... என்னிடமிருந்து நீ மறைக்க முயலும்போது நான் என் வீணைத் தலையிடுகிறேன்?... . . . சரி, இனிப் புறப்படு. ஸுபா காத்துக்கொண்டிருப்பான்.”

* * * * *

நன்பார்கள் இருவரும் “தமிழ்ச் சோலை”க்குள் நுழைந்தனர். ரூமதி அகமும் முகமும் மலர இருவரையும் வரவேற்றின். தான் காண்பது கணவா, நனவா என்பது புரியவில்லைச் சண்முகத்திற்கு. நேற்றைய தினம் வெள்ளை நாகரிகத்தின் செல்லப்பிள்ளையாகக் காட்சி யளித்தவள், இன்று தமிழ்னையின் தவப் புதல்வியாகத் தரிசனம் தருகிறான்!

ரூபமதியின் அறையில் இருந்தபோது, கலைவாணியின் திருமுனி இருப்பதுபோன்ற புனித உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. பழைய தமிழ் நூல்கள் முதல் நேற்று வெளிவந்த குட்டிக்கதைகள்வரை அத்தனை நூல்களையும் வாங்கியிருந்தாள். ஒரு பக்கத்தில் ஆங்கிலப் புத்தகங்களும் அழகாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. சுத்தமாக வெள்ளையடிக்கப்பட்ட சவரில் தமிழ்ப்போரினரின் படங்கள் மரட்டப்பட்டிருந்தன.

வேலைக்காரி ஒருத்தி கொண்டுவந்த தேடப்பழச் சாற்றறைத் தன்கையாலேயே ஏடுத்து இருவருக்கும் கொடுத்தாள் அவள். அவனுடைய தோற்றத்தையும், அறையின் அமைப்பையும் கண்டு பிரமித்துப் போன சண்முகம் இவ்வுலகத்திற்கு வந்தான். மூவரும் பழக்காற்றைப் பருகினார்.

“புத்தகங்கள் என்றாலே எனக்கு உயிர். வேலைதோந் தவிர்ந்த மற்றைய வேளைகளில் புத்தகங்களுடன் உறவாடுவதுதான் என்தெழுமில்” என்றான் ரூபமதி.

“புத்தகப் புழு எங்கிருக்கும் என்பது சொல்லாமலே தெரியுமோ!” பரமேஸ்வரனின் கேலி எழுப்பிய போலிக் கோபத்துடன் அவனைப் பராத்துவிட்டு, சண்முகம் பக்கம் தன்பார்வையைத் திருப்பனுள்ள ஸுபா.

“இரண்டு எழுததுப் படித்தவுடன் ஏதோவெல்லாம் பிதற்றித் திரியும் மனிதர் நிறைந்த உலகில், இவ்வளவு நூல்களுடன் அனவளாவும் நீங்கள் இந்த நூற்றுண்டின் அதிசயப் பிறவிதான்” என்றான் சண்முகம், தன் மசிழ்ச்சி முழுவதையுங் கொட்டி.

“என்னை ஒரேயடியாகப் புகழுகின்றீர்களே! இந்த நிலைமைக்கு உங்கள் நண்பரும் ஒரு காரணம்.”

“புகழ்வதுடன் நின்றால்தான் பரவாயில்லையே! தான் எழுதும் கதைகளில் உண்ணையும் இழுத்துவிட்டு, அதிசயப் பிறவி, அமகுசந்தரி என்று எதையாவது எழுதித் தெரிவித்துவிடுவான்” என்றான் பாம்.

“உங்கள் நண்பரென்ன எழுத்தாளரா?” சண்முகத்தை ஆச்சரி பத்துடன் பார்த்துக்கொண்டு பரமேஸ்வரனைக் கேட்டாள் ரூபம்.

“ஈம்பு என்ற பெயரில் இரண்டொரு கதைகள் எழுதியுள்ளேன். அவ்வளவுதான். நண்பன் பிரமாதப்படுத்துகிறுன்.” சண்முகத்தின் பறில் அடக்கமாயிருந்தது.

துள்ளிக்குதித்தாள் ரூபமதி. “நீங்கள்தானு சம்பு? மட்டக்களைப் பில்தானே படிப்பிக்கின்றீர்கள்? நேற்று உங்களைக் கண்டபோதே சந்தேகப்பட்டேன்! சாவித்திரி உங்களைப்பற்றி நிறைய எழுதியிருக்கின்றன்”.

“சாவித்திரியா?” திறந்துவிட்ட வாயுடன் திகைப்புற்றுத் திடுக் குற்ற சண்முகத்தின் கால்களைத் திருட்டுத்தனமாகக் கிள்ளினுன் பரமேஸ்வரன். ஒருவாறு தன்னைச் சமரளித்துக்கொண்டான் சண்முகம்.

“உங்களைச் சந்தித்ததில் எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி.”

“உங்களைப்போன்ற அறிவாளிகளைப் பார்த்ததில் எனக்கும் மகிழ்ச்சி தாங்” என்றான் சண்முகம்.

அறிவாளிகள் இருவர் அளவளாவுவதைப் பாரிப்பதில் அடியே னுக்கும் அளவுகடந்த ஆளந்தம்” — இதுபாமேஸ்வரன்.

..பிரமாதம் பரம்! அடுக்குத்தொடர் அமோகமாய் வருகின்றதே?..” என்று நகைத்தாள் ரூபமதி.

“பூவோடு சேர்ந்த நாரும் மணம்பெறும்” அர்த்தபுஷ்டியுடன் அவளைப் பார்த்தான் பரமேஸ்வரன்.

வெடகம் மேலிட, தன் சேலைத் தலைப்பைப் பற்களிடையே வைத் துக்கடித்தாள் அவன். அமைதி சில நிமிடங்களை விழுங்கியது.

“நேரமாய்விட்டது. போய்வருவோமா?” பரமேஸ்வரன் எழுந்தான். விடைகொடுக்கத் தயங்கிய ரூபமதி சண்முகத்தைப் பார்த்தாள். குறிப்பறிந்த அவன் எழுந்து வெளியே சென்றான்.

சிறிது நேரம் அவர்களிருவரும் உள்ளே பேசிக்கொண்டிருந்தனர், சாவித்திரியின் பெயர் அடிப்படையிற்கால் என்பதையறிய அவன் முயன்றது உண்மைதான். ஆனால் அடிக்கடி வெடித்துப் பறந்த சிரிப்பு என்ன பேசுகின்றார்கள் என்பதை அறிய முடியாதவாறு தடுத்தது.

விரைவில் அவர்கள் வெளியே வந்தனர்.

“நாளைக்கும் வருவீர்களா? கதாசிரியருடன் சிறிது உரையாடவேண்டும்!” ரூபமதி கேட்டாள்.

“அவன் ஊருக்குப் போகாவிட்டால் நிச்சயம் அழைத்து வருவேன் ரூப!”

“நீங்கள் வராதுபோனால், கலையருவியை அனுப்பி வையுங்கள். சாவித்திரியின் கதையைப் படிக்கவேண்டும்” என்று சொல்லி இருவரையும் வழியனுப்பி வைத்தார்.

நல்ல நிலை, இருவரும் நடந்தே சென்றனர். ரூபமதியைப் பற்றி இருவரும் வாய்நிறையக் கதைத்துக்கொண்டே வந்தனர்.

பரமேஸ்வரனின் அலுவலகத்தில் ரூபமதி சருக்கெழுத்தாளராகப் பணியாற்றினார்கள். அங்கு வேலைசெய்யும் ஒரேயொரு தமிழ் பெண் அவள். சிறுவயதிலிருந்தே கொழும்பில் வாழ்ந்துவந்த போதிலும், அங்கே வேலைசெய்த மற்றையோருடன் சரிசமாகப் பழக முடியவில்லை. நாகரிகமாக உடுத்தக் கற்றுக்கொண்டாள். ‘நறுக்கென்று நாலுவர்த்தை பேசக்கற்றுக்கொண்டாள். ஆனால் ‘சோயலா’கப் பழகமட்டும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆங்கிலம் படித்து அரசாங்கசேவையிலிருந்தாலும், பரம்பரைத் தமிழ்ப்பண்பு அவளைக் கைவிடுமா? அவள் ஒதுங்கி ஒதுங்கிப் போவதைக் கண்டு “கத்தக் கரவும் பிடித்து வளாயிருக்கிறுனே!” என்று முகத்தைச் சளித்தனர் சிலர். வேறு சிலர் “பட்டிக்காடு” என்று கேவிசெய்தனர். இதனால் அலுவலகத்தில் நிம்மதியாயிருக்க அவளால் முடியவில்லை. இப்படி அவள் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண் டிருந்தபோதுதான், “லீவு” முடிந்து மறு படியும் அலுவலகத்திற்குச் சென்றுன் பரமேஸ்வரன்.

‘அரட்டை நிபுணன்’ என்று பெயர் வாங்கியவள் அவள். அதே சமயத்தில் பெண்கள் விஷயத்தில் மிகவும் கண்ணியமானவள் என்பதும் அனைவர்க்குந் தெரியும். ஆகவே புதிதாக வந்த ரூபமதியைப்பற்றிக் கூறினார்கள் நன்றாக்கள்.

ரூபமதியின் அவஸ்தை அவனுக்குப் புரிந்து விட்டது.

“ஆபாவா? அவள் என் சொந்தக்காரிதான்” என்று அவள் சொன்னதும் எல்லோரும் தங்கள் வால்களைச் சுருட்டி இடையில் சொருகிக்கொண்டனர். முதலில் திகைத்துவிட்ட ரூபாவும் நல்ல மனதுடன்தான் பரமேஸ்வரன் அந்தப் பொய்யைச் சொன்னாலென்ன் பதை உணர்ந்து ஆறுதல்லடைந்தான்.

அன்று முதல் எல்லோரும் அவளைக் கண்ணியமாக நடாத்தினர். பரமேஸ்வரன் செய்த உதவியைக் கண்டு, அவளின் உள்ளம் நன்றி யுணர்ச்சியால் நிறைத்திருந்தது.

அலுவலகத்திலிருந்து திரும்பும்போது ஒரே பஸ்லியிலேயே இருவருக்கும் இடம் கிடைக்கும். அவர்கள் மேலும், நெருங்கிப் பழக வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ரூபாவின் குளிர்ந்த பார்வை, கொல்லவைச் செவ்வாய், குமிஞ்சிரிப்பு, குழந்தையுள்ளம் — எல்லாம் பரமேஸ்வரனைக் கவர்ந்தன. அரட்டை நிபுணனுக்கும் அழகுச் சிலைக்குமிடையே அன்பு பாலம் கட்டியது. அங்கே இருவரும் ஆனந்தநடை போட்டனர்.

ரூபரவைப்பற்றிய இந்த விபரங்களைப் பரமேஸ்வரன் கூறிய பொழுது மிகவும் சுவாரஸ்யத்துடன் கேட்டுக்கொண்டு வந்தான் சன்முகம்.

“நீ பாக்கியசாவி அப்பா. அழகும் அறிவும், அன்பும் பண்பும் சேர்ந்த ஒருத்தியைக் காதவியாக அடைவதற்குக் கொடுத்து வைக்க வேண்டும். அது சரி, எப்பொழுது கல்யாணம்?”

“அதற்கு இன்னும் ஆண்டுகள் ஆகலாம். ரூபாவின் தமிழில் போது வைத்தியங்கள்லூரில் படிக்கிறோன். அவன் உழைத்துக் கூடும் பய் பெராறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும்வரை, கல்யாணப் பேச்சை எடுக்கவே கூடாது.”

“உன் பெற்றேற்கள் சம்மதிப்பார்களா?”

“கல்யாணம் செய்வதும், காலம் மூழுவதும் சேர்ந்து வாழுவதும் நான்தானே! என் விருப்பமும், என் முடிவும்தான், முக்கியம். உன் ரூலும் அவர்களை நான் புரக்கனிக்கப்போவதில்லை. எல்லாவற்றையும் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொன்னால், அவர்கள் சம்மதிப்பார்கள். எனக்காக எத்தனையோ இன்னைக்கீச அடைந்துவரும் அவனை நான் இலைசில் விட்டுவிட முடியுமா?”

எவ்வளவு உறுதியுடனும் தண்ணம்பிக்கையுடனும் பேசுகின்றார்களே! இவ்வளவு நெருங்கிப் பழகியும், இத்தகைய குணத்திச் சங்களைச் சண்முகம் இதுவரை அறியவில்லையே! புத்துலகச் சிற்பிபோன்று காட்சியளித்தான் பரமேசுவரன்.

* * *

இருவு உணவை உண்டுவிட்டு அவர்கள் படுக்கும்போது பத்து மணிக்கு மேலாகிவிட்டது. திறந்திருந்த ஜன்னல் வழியாகக் கடற்காற்று ‘ஜிலு ஜிலு’ வென்று அடித்தது.

இதுவரை மறைந்திருந்த பரமேஸ்வரன் சண்முகத்தின் முன்னே படுத்திருந்தான். உள்ளத்திலுள்ளதை விண்ண சொல்லி அவனுடைய உதவியையும், ஒத்துழைப்பையும், ஆலோசனையையும் பெற்றால்.....!

அதிக தூரம் நடந்த களைப்பினால் பரமேஸ்வரன் ஆழந்த தூக்கத் திலிருந்தான். அவனுடைய தூக்கத்தைக் கலைத்து அவனை எழுந்திருக்கச் செய்ய அவனால் முடியவில்லை. அலுத்துப்போய்த் தன் படுக்கையருகே வந்தான். மேசையிலிருந்த கடிதம் ஒன்று காற்றில் படபடத்தது. எடுத்து உன்னே வைக்கச் சென்றவன் கையெழுத்தைக் கண்டதும் திகைத்தான். ரூபாவின் முகவரியைத் தன் முத்துமுத்தான் எழுத்துக்களால் எழுதியிருந்தான் சாவித்திரி!

‘அந்தக் கடிதத்தில் வகையைப்பற்றியும் அவன் ஏதாவது எழுதி யிருப்பானா...? என்ன எழுதியிருப்பான்.....?’ படித்துப் பார்க்க உள்ளம் துடித்தது. ‘பரம் தவருக நினைத்தால்...?’ நீண்ட போராட்டத்தின் பின், ‘வருவது வரட்டும் என்று கடிதத்தைப் பிரித்தான். கைகள் நடுங்கின.

பின்னாலிருந்து சத்கம் கேட்டது. பயத்துடன் திரும்பிப் பார்த்தான். வளனப் பார்வையுடன் தன் படுக்கைமீது அமர்ந்து அவனையே கவனித்தான் பரமேஸ்வரன்,

—தொடரும்.

கலைச்செல்வி பாரதிதனம் பேச்குப் போட்டி

முதற்பரிசு: தங்கப் பதக்கங்கள்

விவிவு	வயது எல்லை	பேச்குக்குரிய நேரம்	விண்ணப்பக் கட்டணம்
சீழ்ப்பிரிவு	14 வயதுக்குக்குள்	5 நிமிடங்கள் மாத்திரம்	50 சதம்.
மத்திய பிரிவு	14—20 வயது	10 நிமிடங்கள் மாத்திரம்	1 ரூபா
மேற்பிரிவு	20 வயதுக்குமேல்	15 நிமிடங்கள் மாத்திரம்	1. 50 சதம்.

- ஈழத்தின் எப்பகுதியிலும் முன்னோரும் பங்குபற்றலாம்.
- விண்ணப்பக் கட்டணத்தைக் காக்கக் கட்டணமாகவோ, தபாற்றவைகளாகவோ அனுப்பலாம்.
- போட்டி நடைபேறும் நேரம், இடம் என்பன தனித்தனி தேவிலிக்கப்படும்.
- விண்ணப்பத்தை ஏற்கும் கடைசித் திகதி 31-8-59.
- விண்ணப்ப மனுப்ப வேண்டிய முகவரி: “புதுமைலோலன்”, மே / பா கலைச்செல்வி, சன்னுகம்.
- வனைய விபரங்களைச் சென்ற (ஆனி) இதழ் ‘கலைச்செல்வி’யில் காணலாம்.

இங்கே கந்திக்கவும்: —————

முழுப்பேர்:.....

முகவரி:.....

பிறந்த நிகதி:..... பிவிவு:.....

பேசும் தலைப்பு:.....

மேற்கூறப்பட்ட யாவும் சரியானவை என உறுதிப்படுத்துகிறேன்.

.....

ஆசிரியர்/பெற்றார் ஒப்பம்.

.....

விண்ணப்பதாரரின் ஒப்பம்.

சைவத்தைத் தன் உயிராகவும் தமிழை மூச்சாகவும் கொண்டு, சமய, இலக்கியப் பண்புரிக்கு வருபவர் மதிப்பிற்குரிய நம் பண்டித மணி அவர்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்களின் ஆசிரியராக விளங்கி, இப்போழுது ஒய்வு பெற்றுள்ள பேராசிரியரைப் பற்றி பாராட்டு விழாச் சபைச் சேயலாளர் எழுதிப் கட்டுரையை மதிழ்ச்சியுடன் வெளியிடுகின்றோம்

காலீ பண்டிதமணி இடம்

[அ பஞ்சாட்சாம்]

நாவலர் என்றால் யாழிப் பாணத்து நல்லார் ஸ்ரீவீரி ஆறு முகநாவலர் அவர்களையே குறிக்கும். அதேபோல, ஈழ நாட்டிலே பண்டிதமணி யென்றால், யாழிப் பாணம் திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பண்டிதமணி. சி. கணபதியப்பிள்ளை அவர்களையே குறிக்கும்.

பண்டிதமணியவர்கள் பதினெட்டாம் வயதிலே, யாழிப்பாணத்து வன்னார்பண்ணையில் அமைந்த ஆறுமுகநாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஸ்ரீமத். த. கைலாசபிள்ளை யவர்களின் மேற்பார்வையினிலீழுக் கல்வி கற்கத் தொடங்கினார்கள். அக்காலத்துக் கல்வியுலகில் மிகப் பிரசித்திபெற்ற பெரியாசிய தன்னினுப்பிலாச சண்னைக் குமாரசவாமிப் புலவரிடம் கல்விகற்கும் அரிய வாய்ப் புப் பண்டிதமணி யவர்களுக்குக் கிடைத்தது. மதுரைப் பண்டித பரிட்சையிலே சித்தியெழுதிப் பின்னர் ஆசிரிய கலாசாலைக் கல்வி யையும் பூர்த்தி செய்தார்கள்.

ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னேயே பெரும்பேச்சாளராக வும், சிறந்த எழுத்தாளராகவும்,

கற்றேருர் ஏத்தும் சைவத் தமிழ்ப் பேரறிஞராகவும், ஆராய்ச்சியாளராகவும், குணம்நினை யாசிரியராகவும் விளங்கிய பண்டிதமணி யவர்களை, சைவவித்தியா விருத் திச் சங்கத்தார் சைவாசிரியர் கலாசாலைக்குப் பேராசிரியராய் வருமாறு பணிந்து வேண்ட, தமிழ்மாதா செய்த தவப்பயங்கள் ஒருவாறு இணங்கினார்கள், அவர்கள் பாதங்கள்பட்ட புண்ணிய விசேஷத் தினாலேயே சைவாசிரிய கலாசாலை சிறப்புப்பெற்றது என்றால் மிகையாகாது. ஆயிரத்ததறு நூறுக்கு மேற்பட்ட ஓவ்வொரு மாணவரின் வாயும் இந்த உண்மையைச் சொல்லும்.

அவர்கள் இலக்கிய வளம் யாரைத்தான் கவராது? அவர்கள் மேடையில்நின்று பேசும்போது பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கண்ணிமையாது, பண்டிதமணி யின் வரணயே நேரக்கி நிற்பர். சபையோர் ஜெக்கிய ஆற்றிலே, சமய ஆற்றிலே நீந்தபவர்களாகவே இருப்பார்கள் அவர்கள் குரல் ஒவிக்காத இடம் ஈழநாட்டிலே கிடையாது. இலக்கியப் பேச்சு, சமயப்பேச்சு என்றால், அது ஈழநாட்டிலே பண்டிதமணி அவர்களாலேதான் முடியும்.

ஈழ நாட்டிலே சைவத்துறையும் தமிழையும் நன்றாக உணர்ந்த ஒரேயொருவரான பண்டிதமணி அவர்கள் பத்திரிகைகளில், சஞ்சிகைகளில், எழுதிய இலக்கிய சமயக் கட்டுரைகள் ஆயிரக்கணக்கானவை. அவர்களால் எழுதப் பட்ட கட்டுரைகள் சில நூல்வடிவில் வெளிவிந்திருக்கின்றன.

நீதியே சைவம், சைவமும் தமிழும் ஒன்று என்னும் பரந்த நோக்குடையவர்கள் பண்டிதமணி யவர்கள். அதியற்புத் அதிமதுரச் சுத்தச் செந்தமிழாகிய கந்த புராணத்திலே மிகவும் ஈடுபாடுடையவர்கள். தனைகளிப்புப் பிள்ளையார் கோயிலிலே வருடாவருடம் கந்த புராணத்தைப் படித்தும் வருகிறார்கள்.

சிவக்கவிமணி சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார், குந்தக்குடியடிகள், ஜெம்புலிங்கம்பிள்ளை சித்தாந்தச் செம்மல் வச்சிரவேலு முதலியார் போன்றேரின் பெருமதிப்புக்கு உரியவர்கள் பண்டிதமணி யவர்கள். கலைமகள் ஆசிரியர் சி வா. ஜெகநாதன் அவர்கள் பண்டிதமணி யவர்களைக் ‘கணபதி யன்னை’ என்று செல்லமாக அழைப்பார்.

ஆடிப்பிறப்பொடு கத்திரித் தோட்டமும் ஆக்கி அளித்த புலவராகிய நவாவிழர் சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் “தன்டமிழ் உணர்ந்த பண்டிதமணியே” யெ னி று ம் “கற்றுரச் வினைழையுங் கற்பகதருவே” என்றும் போற்றிப் புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். பொய்யாளரைப் பாடரக் புலவராகிய நவாவிழுப்பு புலவரின் நல்ல பாடல்களுக்கு ஏற்ற விமர்சகர் பண்டிதமணி யவர்களே.

அவர்கள் பிரசங்கம் செய்யும் பொழுது மக்களுக்கு விளக்கம் கொடுப்பதற்காகச் சில கதைகளைக் கையாளும் முறையே தனிச் சிறப்பாய் இருக்கும் அந்தக் கதைகள், அந்தநேரம் மாத்திரமல்ல, நிதி திறர் நேரத்திலும்கூடச் சிரிப்பை ஓட்டும். உதர்பணத்துக்கு ஒன்று: ஒருநாள் யாழிப்பாணத்தில் பண்டிதமணி யவர்கள் பிரசங்கம். அதிலே உபயோகித்த கதை, அவரே அந்தக் கதையைச் சொன்ன மாதிரி: “ஒரு ஊரிலே ஒரு ஓவசியர் இருந்தார். அவருக்கும் அவருடைய ரேட்டு வேலை செய்யும் தொழிலாளருக்கும் மெல்லிய தகரசரு. கூவியாடகள் சம்பளம் சரியாகத் தருகிறதில்லை யென்றார்கள். மொங்கானைத் தூக்கி ஓயாமற் கலவிலே போட்டு எம்முட லெல்லாம் ஓயந்துவிட்டது என்றார்கள். அப்பொழுது ஓவசியர் சொன்னதாவது:— நீங்கள் மொங்கானைத் தூக்குவதற்குத்தட்ட காசு; தூக்கிய மேங்கானைக் கல்லுக்கு மேலே போடுவதற்குக் கரசு இல்லை; ஏனென்றால், நீங்கள் தூக்கிய மொங்கானை எப்படியும் கீழே போடத்தானே வேண்டும்?”

இப்படியாகக் கதை முடிந்தபோது சபையில் உள்ளேயர்கள் கார்கோஷும்செய்து சிரித்தனர். அந்தச் சமையில் பிரசங்கம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பிரபலம் வாய்ந்த ஒரு ஓவசியர்கூட, விழுந்து விழுந்து சிரித்தார். உண்மையிலேயே ஒவசியர்கள் கதையை ஓவசியர்தான் எல்லோரிலும் மேலாக ஈசித்தார். இப்படியான கதைகள் பல. அவர்களுடைய கதைகளை நினைத்துக் கணவிலேகூட இன்றும் நாம் சிரிப்பதுண்டு. கயிறு பாம்புவிட்ட

கதை, முதலை நரியின்கால் என்று புங்கம்வேலோப் பிடித்த கதை போன்ற கதைகள் பண்டிதமணி யின் முதுசம். அவர்கள் வாயில் இருந்த வரும் கவிதைகள் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தனவே. கடதாசி யெடுத்துப் பேளையெடுத்த எழுதும் வழக்கம் இல்லை. நம்போன்ற மாணவர்கள் சென்றால் திடை ரென்று சொல்லுவார்கள். கட்டிச் சில பார்த்தால் கருத்தாழம் மிக்க சிறந்த செய்யுளாய் இருக்கும். சம்பத்திலே பண்டித மணியின் வாயிலிருந்து வந்த பாடு இது:-

“கயிற்றர வோன்று தோன்றிக் கானனீர் பஞ்சி விம்மி
முயன்ற கோம்பர் பல்கி
முயன்றுசெய் தவத்தீன் சீரால்
மயற்கனி எங்கி முன்போல்
மாறியக் கயிறே யாதும்
இயற்கையே தத்துவங் கான்
இதுகோன்றுள்ளமலடிமைத்தன்”

இச் செய்யுளுக்கு “வேதாந்த தத்துவம்” என்று தலையங்கமிடலாம் என்றும் ஹாஸ்யமாகக் கூறினார்கள்.

பண்டிதமணியவர்கள் பிரசங்கம் செய்யும்பேரதாயினும் சரி, கட்டுரைகள் எழுதும்பேரதாயினும் சரி, உண்மையிலேயே குறைச்சீக்கானும்போது கண்டிக்கத்தவறுவதில்லை. இதனால் தமிழராய்ப் பிறந்து இங்கிலிச் வசெய்ப்பட்டத் தவர்கள் — தமிழுக்குத் தாங்கள் தான் தூண் என்று வீணை இறுமாப்புக் கொள்ளுகிறவர்கள் “பண்டிதர் கண்டனக்காரன்” என்று சொல்லுவதுண்டு.

நாவலர் ஜயாவின் அடிச்சவட்டைப் பின்பற்றி அப்பழக்கற்ற பிரமாரியாய் ஒழுகிவரும் பண்டிதமணி அவர்கள் 10-7-59ல் தமது சேவையில் இருந்தும் ஓய்வுபெற ரூர்கள். கலாசாலைப் பேராசிரியர் பதவியில் இருந்து ஓய்வுபெற்று கூடும், தமிழ்மக்கள் உள்ளங்களில் இருந்து என்றுமே ஓய்வுபெற்றமாட்டார்கள். ஈழநாட்டுத் தமிழ்மக்களின் சீவ ஊற்றுக் கிளங்கும் சைவத் தமிழ்ப் பெருங்கடலாம் பண்டிதமணி அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ வேண்டும்.

மாணவ விற்பனையாளர்:

செல்வன்: சா. காந்திராஜா

சித்தார்த்த வீத்தியாலயம்,

ப. து. ஸீ.

மற்றைய கல்ழுரி மாணவ மாணவிகள்
உடனே எமக்கு ஏழுதுக. 20 வீதம் கழிவு உண்டு.

கலைச்செல்வி ஆண்டு மலர்

- * அடுத்த இதழ் அதிக பக்கங்களுடன் அறிவுக்கருவுல மாய் அழுகுப் போலிவுடன் வெளிவருகின்றது.
- * வரதர், எஸ். டி. சிவநாயகம், பித்தன், சம்பந்தன், உத யணன். மு. தலையசிங்கம், ககிதேவி முதலியோரின் அருமையான சீறுகதைகள்,
- * பண்டிதமணி, அகிலன், சி. வைத்தீயலிங்கம், கனக - செந்திளாதன், ஸ்முத்துச் சோழ, கோழு ம் பு சி வ ம், அ. க. சர்மா முதலியோரின் கட்டுரைகள்.
- * எனது இலட்சியம் என்ற தகைப்பில் மஹாகவி, பரம ஹம்ச தாசன், நீலாவணன், தான் தோன்றிக் கவிராயர், மருகையன் ஆதியோர் எழுதிய கவிதைகள்.
- * இன்னும் பல இந்திய, இலங்கை எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் மலருக்கு மணமுட்டுகின்றன.
- * தோடர்கதை, தாண்டவக்கோனின் 'பட், பட்' ஆகி யவை மேலும் சுவையுடன் பிரகாசிக்கின்றன.
- * நடன உலகில் மிக வேகமாக முன் ஓன்றி வரும் யாழிப்பாண நடன ரமணியின் இரு வர்ணத் தோற்றும் அட்டையை அலங்கரிக்கின்றது.

உங்கள் பிரதியை
முற்கூட்டியே பதிவு செய்துகொள்ளுங்கள்

கலைச்செல்வி

தமிழ் இலக்கிய மன்றம்

சன்னுகம்

6

::

இலங்கை

கருணாதாசன், வாணி என்ற பேயர்களில் கல்லைகளும் கட்டுரை களும் எழுதிவந்த அன்பர் இப்போது சிறுக்கைத்துறையில் இறங்கி யுள்ளார். எதிர்காலம் ஒளியூட்டும் என்பதை அவர் எழுத்து எடுத்துக் காட்டுகின்றதே.

விழி தந்து வெறி தீர்த்தாய்

[விரையா கனகாஜன்]

எழுத்தாளர் முத்துவைப் பற்றி ஏதோ பேசிக்கொண்டார்கள். அவரைப்பற்றிப் பேசாத் நாளெனது? ஒரு நாளுக்கு ஒரு கவிதை, சிறுக்கைதை, கட்டுரை என்று எழுதித் தள்ளும் அந்த இயந்திரத்தைப் பற்றி எப்படிப் பேசாமலிருக்க இயலும்?

எல்லாம் பிரசரமாயின. பேருடைய வைத்துக்கொண்டு தாராளமாகப் பிழைத்தார்முத்து. அவருடைய பேரஞ்சூட உயர்ந்த ‘பார்க்கக்ரி’ ஆயிற்றே! கண்ணன் மைனவியும், இரண்டு வயதிலேயே கழித்தைக் கிறுக்க ஆரம்பித்து விட்ட ஒரு குழந்தையும் குடும்பத்தைப் பூரணமாக்கினர்.

குழந்தை எழுத்தாளர் முத்து என்றுகூட்ட சொல்வார்கள். குழந்தைகளுக்காகக் கிளிப்பாட்டு எழுதமாட்டார்—‘நாயும் கழுதையும்’ பாலர்க்கைதை எழுதுவதில்லை; குழந்தைகளைப் பற்றியே எழுதுவார். ‘மழைச் சுனி’ என்று கணிதை; ‘குறுநகைக் கொழுந்து’ என்று கணை; இவ்வாறு எழுதுவது குழந்தை வெற்றியோ?

அவரிடம் போதியவை பண மிருந்தது, அவருடைய எழுத்துக்கள் வாங்கித் தந்தன. இது அதிசய மில்லையா? இதைப் போலவே அதிசயமாக அவருக்கு

இய்வு கிடைக்கும். அப்போது அவருடைய வரிசான குழந்தையைத் தூக்கிக் கொள்ளுவார். கொஞ்ச கொஞ்சசென்று கொஞ்சவார். கொஞ்ச நேரத்தான். பின் பேஸையுந் தானும் அவரைக் கட்டி யளைக்கும். அதற்குக் காத் திருந்த மீனவி ஏமாந்து போவாள். ஆறு வருடங்களில் ஏதோ எப்பவோ...!

அவள் யோசித்தான். ஏப்படி தானாருத்தி மிருப்பதை அவருக்கு நினைவுறுத்துவது? வெட்கார மிருந்தது. ஆனால், உணர்ச்சிக்கு நிலை நினைவி ரேஹுவதாயில்லையே!

“அம்மா!” அவள் கழுத்தைக் கட்டிப் பிடித்தான் குழந்தை ‘இவன் பெற்ற திறமைகூட நான் பெறவில்லையே! ஒருநாளில் ஒரு நிமிடமரவது அவர்மடியில் தள்ளுகிறுனே இவன்! நான்? எப்படி யோ தவறிப் பிறந்துவிட்டான் போலும்...’ எழுத்தாளருடைய மைனவியின் நாலைந்து சிறுமுச்சுகள் ஒன்றுகி வெளியே சீரிவந்தன.

குழந்தையை இடுப்பிலே தூக்கிவைத்துக்கொண்டு, இலக்கியப் பிரம்மா இருந்து எழுதிக்கொண்டிருந்த அறையை எட்டிப் பார்த்தாள். அவர் மூம்முரமாகச் சம-

பாதித்துக்கொண்டிருந்தார். அச்சு ஏறத் ஒன்றைச் சிருட்டிக்காத வராயிற்றே, முத்து!

குழந்தையுடன் உள்ளே நுழைந்தான்! அவர் அருகிற்போய் நினைஞர். எவரும் அவர் அறையுள் நுழைவதில்லை. இவனுந்தான். அவை மீறிய காற்று வீசுவதை உணர்ந்தால் கூட “பொறு பொறு” ததுக்கொண்டு யண்ணல் களையெல்லாம் அடைப்பார். இன்று இவள் துழைந்துவிட்டாள். எத் தனியோ முயற்சிகள் தோல்வி தந்திருந்தன. தானாத அவள், அவருக்குப் பிடித்த குழந்தையுடன் போய் நின்றன. முத்து நியிரவில்லை. வெள்ளை எடுக்கில் நீலமுத்துக்கள் வேகமாகப் பரவிக்கொண்டிருந்தன. எழுதினார்! எழுதினார்! இவனுடை செருமல் நியிரவைக்கவில்லை; கணப்பும் கவரவில்லை. நல்லவெயில்! மேசை மீதிருந்த செம்புத் தண்ணீர் சிறிதை வாயுள் ஹற்றிக்கொண்டு மீண்டும் அவர் குரிந்துவிட்டார். ‘நான்?’ நா வரண்டது அவஞ்க்கு.

எதோ முடிவுக்கு வந்து குழந்தையை மேசைமீது உட்கராவைத் தரன். தானைக்கிறுக்கிக் கிழித்துப் பழக்கப்பட்டவன்வல்வா அவன்,

பேனு ஓட்டத்தால் மாத்திரம் அழுத்தப்பட்டிருந்த அந்தத் தானை என்னவாக இழுத்துவிட்டான்!

“ஓய்!” முத்து விழிகளின் வெண்மை செம்மை நீறத்தால் தூத்தியதிக்கப் பட்டிருந்தது. இழுத்த குழந்தை வழக்கப்படி செயலாற்றியது—‘டர்..’ காகிதம் கிழிந்தால் இப்படித்தான் ஒவிகேட்கிறது. மறுகணம்—

“ஐயோ” என்று அவறினான் முத்துவின் மனைவி! அவனுக்கு ஒன்றுமில்லை; பெற்ற மனமென்று ஒரு மனமிருக்கின்றதே, அது கிழிப்பட்டது; எரிக்கப்பட்டது. சிவந்த விழிகள் மாறாது இலக்கிய வெறி யர் வெளியே போய்விட்டார். விழிசிவந்ததே ஏடு செம்மை வழியவும் தொடங்கியது, உலக்கைபோன்ற பாக்கர் பேனையைக் குழந்தையின் இடதுகணவிலிருந்து பிடுவியதும்! பிஞ்சு உடல் தாங்குமா, போய்விட்டது.

எழுதுவது கிடையாது. இப்போது சாதாரணமுத்து. வெறி எங்கேயோ போய்விட்டது.

முத்துவின் மனைவிக்கு ஆசை மில்லை அடக்கிக்கொள்ள. வெறி எங்கேயோ போய்விட்டது.;

கந்தரோடை சனசமூக நிலையத்தின் பத்தாவது ஆண்டுவிழா 25-7-19 சனிக்கிழமை சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மாவட்ட அதிபர் திரு. ம. மூர்காந்தா தலைமையில், திருவாளர்கள் பொன். முத்துக்குமாரன், நம. சிவப்பிரகாரசும், சுப. இளங்கிரன், ஹன்டி பேரின்பநாயகம், புதுமைலோவன், இராஜநாயகன் ஆகியோர் சொற்பொறிவரற்றினர். சங்கேதபூஷணம் திரு. A. நமசிவாயம், திரு. T. V. பிச்சையப்பா, திரு. A. சந்தர்ணகிருஷ்ணன் ஆகியோரின் இணைசைக் கச்சேரியும் நடைபெற்றது.

வெளியீடு வளருந் தமிழ் கலை

நன்ட கண்ட கலைப்புவர்: எழுதி யவர்: கா. மாணிக்கவாசகர், யாழ்ப்பாணம்.

க. நவரத்தினம் அவர்களின் கலை, சமயத்தொடர்புகளை, அவர் எனுதிய நூல்களோடு நின்று கூறு கிறது இச்சிறு ஏடு. “அவர் வீடு திருமகள் வாசம்; கலை மாளிகை; அழகு வனம்; சமஸ்ர நூற்றைம் பது வயதான வீடும் சாலையும், அதனுள்ளே தென்னடைச் செல் வங்கள்...” சுவையாகத்தனிருக்கி நது சொல்லும் முறை. நூலுக்கு அழகான உருவும்.

* * * *

சிறி அளிந்த சிறை: எழுதியவர்: நாவேந்தன், தமிழ்க் குரால் பதிப்பகம், மாணிப்பாய்.

பெயரே சொல்லிவிடும் நூலில் எது கூறப்படுகிறதென்று. “கையிலுள்ள விளக்கு மாற்றை யும், அதனைஅழுந்தப் பிடித்ததாற்கண் டிப்போவிட்ட தசைப் பரப்பை யும் பார்த்தபோது எனக்கு அழுகையே வந்துவிடும் பேராவிருந்தது...” என்று ஆசிரியர் சொல் ஒம்பேசது, முன்னுரைப் பகுதி யிலுள்ள புகைப்படத்தைப் பாட்டத்து ‘ச்சு’ கொட்ட மனம் வருகிறது.

ஒவ்வொரு ‘மாற்று’ சொல்லுக்கும் அனுவரதக்குறி போட்டிருப்பதைக் குறைத் திருக்கலாம். இன்னுமொரு மனசங்கடமும் முற்பகுதியில் எற்படுகின்றது. சிறையிலே, ஆசிரியர், மற்றும் நன்பர்களின் “...காழ்பீர்யம் மடி

நதுகொண்டிருந்தது. புது அனுபவமாதலரல் கணகள் கலங்கிக்கொண்டிருந்தன...!...” இஃது உண்மையாக, அப்போது ஏற்பட்ட உணர்வறிஞர்க்கலாம். ஆனால் நல்லதிற்கு முன்சென்று சிறைக்குப் போகும் கால்களைச் சிறிது தயங்க வைக்கலரமல்லவா? ‘கூடுபேப் பார்ட்டி, ஸ்ரீபார்ட்டி, தன்னீர் பார்ட்டி’ என்று குறிப்பிடப்படுமிடத்தில் சிரித்துத் தானாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆசிரியர் சிறுக்கதை எழுத்தாளரானபடியால் நிறுத்திப் படிப்போம் என்றே முனையே முடிவுதில்லை. சிறை சென்றேர் பட்டியல் தேவையில்லை. ஏதேர காரணத்தால் மன்மூடிப்போட்டிட உணர்ச்சியைச் சுண்டிவிடும் நூல் இது. எந்தநோக்கங்கொண்டு நூளை வாசித்தாலும் திருப்பதி எட்டிப் பார்க்கிறது.

— மாமல்ஸன் —

சோதிடவாசகம்

(முதலாம் புத்தகம்)

இலவச வெளியீடாகிய இந்நூலைப்பற்றி விமர்சனம் வேண்டுவதில்லை. ஆயினும் அதற்கு மேலாக இந்நூலை எதற்காக இந்த ஆசிரிய மேதைகள் வெளியிட்டார்கள் என்பதுபற்றிச் சருக்கமாக வேண்டும்.

“கரும்பு திண்ணைக் கைக்கூலி” போன்று மக்கள் அறிவு வளரவும் பொருள்வளம் பெறவும் நூல்கள் வெளிவருங்காலத்திலே இவர்கள் சோதிடக்கலை மக்களிடையே வளரவேண்டும்; பொய்யும் புனைவும் இன்றித் தங்கள் வாழ்வில் நிகழு

விருக்கும் நன்மை தீமைகளை அறிந்து இறைத்தியான வரயிலாகவோ, மனிமந்திர மருந்தாதிகளாலோ நீக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் குறிக்கொள்கொண்டு இந்நுழைத் தமிழகத்திற்குத் தந்துள்ளார்கள்.

புலவர்கள் வரலாற்றிலே கமில் பரங்கிலேரன்று சோதிட உலகிலே, கணபதிப்பாளை, சினினைப்பு ஆசிரியர்கள் தங்களைப் பிறர் அறியாவண்ணம் தன்னடக்கமாக இருந்தோரை அவர்களிடமுள்ள சோதிடக்கலை முதிர்ச்சிகளை இருவரையும் ஊக்குவித்து இந்நால் வெளிவரக் காரணர்களாயிருந்த

அன்பர்களுக்கும் இந் நூலின் பயன் கெறிவதாக.

ஆசிரியத்தொழில் புரிந்து இனிப்பாறுங்காலத்திலே ஆசிரிமவாசி களாகி அவ்வாசரமத்திலே இறைவழிபாடும் அதன்வழிபெற்ற நூன்னைவில் வாயிலாகச் சோதிடத்தை துணுக்கமாகச் சணித்து, கோள்களின் சூழ்நிலையால் பாதிப்பவர்களுக்குப் பரிகரிப்புத் தேடிக்கொடுப்பதில் இன்பம்கானும் இப்பெரியார்கள், இதுபோன்ற பல நூல்களை இம்மாநிலத்திற்கு உதவ இறைவன் உறுதுனை புரிய, கலைச்செல்வி கருணை பொழுவிவாளாக.

— ஆதவன் —

வாசகர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும்

ஏழுத்தாளர் பட்டியல்

ஆண்டு மலரிலே இடம் பேறுகின்றது!
முன்னரே பிரதிக்குப் பதிவுசெய்தல் நல்லது.

FANCY HOUSE

FOR

ALL

FANCY GOODS

&

THREADS

68, Grand Bazaar

::

Jaffna.

பெப்ரவரி மாதச் சிறு கதைகள்

— நாவேந்தன் —

மலருக்கு மலர்தாவித் தேனு ருஞ்சம் வண்டுக்குள் அலுப வம் உண்மையான ஓர் இலக்கிய இரசிகனுக்கு-விமர்சகனுக் கிருக்கு மென்பதில் ஜியவிலைத்தான். ஆனால் தேனுறுஞ்சம் வண்டுக் கில்லாத சங்கடம் விமர்சகனுக் குண்டு. எந்த மலர் சிறந்தது? எந்த மலில் சுவை நிறைந்த தேன் துவிர்க்கிறது? என்றெல்லாம் வண்டு ஆராய்ச்சி செய்யுமோ என்னவோ, விமர்சகன் ஆராயத் தான் கேள்வன்டும். அவைக்கு மின் சிய ஆசைவெறி கொண்டவைனைப் போல, கைக்குள் சிக்கிய காரிகையாடி மெல்லாம் கரதவின்பம் சுவைத்துச் சுகிப்பவைனப்போல வண்டு நடந்து கொள்ளலாம், ஆனால் விமரிசகன்...?

பெப்ரவரி மாதச் சிறுகதை களுக்குரிய விமர்சனத்தையுழுதித் தாரூங்கள் என்று கலீச்செஸ்வி ஆசிரியர் என்னிடம் கேட்டபோது வழக்கமான பேச்சி ஒன்றொது நடந்து கொள்வதைப் போலச் சர்வ சாதாரணமாகத் தலையசைத் துவிட்டேன். பின்னர் கையும், கதைகளுமாய் அவர்களுக்கு சிறு கதைகள் கொண்ட ஒரு பத்திரி கைத் தொகுப்பை என் கையில் திணித்தபோதுதான், என்னைப் பயம் பற்றிக்கொண்டது. ஆனாலும், இலக்கிய உலகைப் பொறுத்தவரை புனிதமான பணியை நன்பர் ‘கலீச்செஸ்வி’ ஆசிரியர் என்னிடம் ஒப்படைத்து விட்டாரே என்ற துணிஷுடன், பேராவை எடுத்துக்கொள்கிறேன். என்ன தெய்யப் போகின்றேனோ?

பெப்ரவரி மாதச் சிறுகதைகள் எட்டையும் ஒரேயடியாகத் தொடர்ச்சியரக வாசித்து முடித்த வடன், மனதில் எழுந்த சில சிந்தனைகளை இங்கே விவரித்துப் பின்னர் கதைகளைக் கவனிப்போம். இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் அமைப்பிலும் விடயங்களை வெளியிடுவதிலும் ஒரேயொரு நியதியைப் பின்பற்றுகின்றன எப்பது உண்மையாகும். தமிழகத்திலிருந்து வெளியாகும் பிரபல தினசரி, வரர், மாதப் பத்திரிகைகள் எப்படி அமைப்பிலும் விடயங்களை நிரைப்பாத்திரப் பிரசரிப்பதிலும் சுமைகளை நிறைவேரா, அவ்வாறே தாழமான செய்வதுதான் அந்தியதி! தமிழகத்திலே சில பத்திரிகைகளுக்கென்றெரு தனி நடையுண்டு. எப்பேர்ப்பட்ட எழுத்தாளர் எழுதி எலும் அந்த எழுத்தாளருடைய ‘தனித்துவம்’ கெடுக்கப்பட்டுப் பத்திரிகையின் ‘சுயத்துவ’த்துடன் விபைம் பிரசரமாகும். இதற்கெதிரான முறையிலே, தங்களுக்கென்ற ரமைந்த பாணியிலே ‘தனித்துவ’த்துடன் எந்தப் பத்திரிகையிலும் எழுதக்கூடிய “சுய மரியா ஸ தயுன்ஸ” எழுத்தாளர்களும் தமிழகத் திலிருக்கிறார்கள். இலங்கையிலும் இந்திலை வளர்ந்திருக்கின்றது; வளர்ந்து வருகிறது என்பதுதான் இச்சிறு கதைகளைப் படித்ததும் நன்றாக உண்மை. ‘பத்திரிகை நடைக்குத் தங்களை மாற்றிக்கொள்ளுபவர்களை, உறுதியும் தண்மைபிக்கையும் வாய்ந்த எழுத்தாளர் திருக்கூட்டத்தில் சேர்க்க என்னம் தயங்குகின்

றது. இந்த நிலையில் விமர்சனங்கு செய்தால் பெரவுள் மாதச் சிறு கடை எழுத்தாளர்களில் மூவர் முற்றுக விடுப்புப் போய்விடுவார்கள்.

ஆமாம்! வீரன்துபர் — வ. அ
இராசர்த்தினம்; இந்மோழிகள் இ,
நாகராஜன்; விளம்பரங் காவிசன்
செ. கணேசலவிங்கன் முவருந்
தான். தமக்குரிய பாணியில் கதை
எழு தியி ருக் கிறுர்கள் போவதை
தோன்றுகிறது. பெய்ரவரி மாதச்
சிறுகதைகள் ஏட்டிலும் இவை
கள்தாம் முதலிடங்களைப் பெறு
கின்றன, என்னுடைய கண்ணேடு
த்தின்படி.

வீரன்துயாரில் அன்பர் வ. அ. இயின் வளமான கற்பனையையும் கடந்தகாலத் தமிழர் சர்த்தீரத்தை ஊடுருவிப் பார்க்கும் சீரிய சிந்தனைக்கிணங்கும், சரித் தி ரமூரணப்பாகு நூற்று கதைக் கருவனமெப்பையும் பார்க்க முடிகின்றது. தெளிந்த தமிழ் நன்மையை அவர் கையாண்டிருக்கும் விதமும் வருணைக்காது. சிறந்த சிறுகதை என்பதைப் பற்ற சார்றுகின்றன. இராஜேந்திர சேஷா முன்காலத்திற்கே நாமும் போய்விடுகிறோம்; நல்ல சிறுகதை அது. அடுத்து நண்பர் நாகராசன் எழுதிய ‘இருமோட்டகள்’ இடம் பெறுகின்றது. அதிலுள்ள விசேஷமுக்கியமாக அவர் தமக்ஞரிய பரணியில் கதை சொல்கின்றார். அது மாத்திரமல்ல, வகுப்புத் துவேஷத்தின் பேருக விளைந்துள்ள கொடுமையை விளக்கி, அதிலும் மனித வர்க்கத்தின் இரக்கப் பண்பு இருந்தவில்லையென்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். கணக்கை இழந்துவிட்ட தமிழப் பிச்சைக்காரன் ஒரு வனுக்கு ஊன்றுகோலரக வழிகாட்டியாக

உதவுகிறுன் அனுதையான ஒரு சிங்கனச் சிறுமி. இதிலே, சில முற்பொக்குவாதிகள் குத்திக் கிள நிக் காட்டுவதாக ஜம்பமடிக்கும் இனத்தவேறுமான இழிவான நிந்தனையில்லை. பண்பும் அடக்கமுமான ஈதையாக, சொற் செட்டேன் நடந்து செல்கின்றது.

‘விளாப்பாச் காவிகள்’ இன் நைய சமூகத்துடன் மிக நெருங் கிய தொடர்புற்று விளங்குகிறது. அப்பார்கள் சிலர்களும் யதராத்த இலக்கியமாகவும் இரு க்கலாம் இது. வழைகளின் மனிதர்களாகவே மதி யாது வேலைவாங்கி வருத்தும் இதயநற்ற தொழில் முதலாளிகளின் தன்மையையும் அம்பலப்படுத் தகிறது. அப்பார் கணேசலிங்கன் எழுதிய நல்ல இந்தக் கதையின் சிறப்பைக் குறைக்கும் ஒரு அமசம் மாத்திரம் இல்லாதிருக்குமானாலும், நன்பார் நாகராசனின் கதையைப் போலவே இதுவும் நல்லதொரு கதையாகியிருக்கலாம். பண்டா வும், பென்னையாவும் ஒரே தொழில் புரிபவர்கள்; நன்பார்கள். ஏகாம்பரம் முதலாளி — இந்த விளம்பாங்காவிகளைக் கொடுமைப்படுத்த துகிறவன். ஆனால் இந்தத் தமிழில் யதராத்த இலக்கியம் பண்ணுகிறவர் கனுக்கெல்லாம், அவர்கள் சிருட்டிகளில் கொடுமைக்காரர்களாக வருபவர்கள் தமிழர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். என்ன பாவம் பண்ணி யதோ தமிழ்ச் சாதி? கடந்த ஆண்டு வழுப்புக் கலவரத்திற்குப் பிறகும் உண்மைக்குத் தாழ்ப் பான் போடுகிற கொண்டு பேனையைப் பிடிப்பவர்களுக்காக ஒரு குரல் அழுது தீர்க்கவேண்டும் போலிருக்கிறது. என்னும் பொது வில் கதை நன்னாக உள்ளது.

படித்து ரசிக்கத் தூண்டுகிறது. ஒரு நல்ல கருத்தையும் புப்படுத் துகின்றது.

வனைய ஐந்து சிறு கதைகளையும் எடுத்துக்கொண்டால் கட்டுரையின் மூற்பகுதியில் நான் கூறியதையே திரும்புவும் வற்புறுத்த வேண்டியுளது. எந்தக் கதையிலும் தனித் துவமில்லை. எந்தப் பத்திரிகையில் கதை வெளியாகி யிருக்கின்றதோ அந்த நடையிருக்கின்றதே தவிரக் கதாசிறியின் தன் முத்திரையில்லை. பழம்பெரும் எழுத்தாளர்னா சயாவின் 'நான் விலைமகா' கதையா கட்டுரையா என்பதே தெரியாத அலியுருவில் விளங்குகிறது. அருமையான தகைச்சுவை ததும்பும் நடையில் கதையும் கட்டுரையும் எழுதக்கூடிய அவர், ஏனே இப்படி அலட்சியமாக எழுதித் தீர்த்திருக்கின்றார். ஒரு வரை வறை செய்துகொண்டு எழுதினால் அவர் எழுத்திற்கு நல்ல மதிப்பிருக்கும். தேவன் — யாழ்ப் பாணம் எழுதியுள்ள : 'ஏக்கம்' எக்கத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றதே தவிர வேற்றில்லை. அதற்காக அவர் கொண்டுள்ள கரு நல்லதொரு சிறுகதையைச் சமைக்கப் போது மரண தாகப்படவில்லை. நல்ல கவர்ச்சியரன் தமிழ் நடையை அவர்கையாண்டிருக்கிறார். ஆனால் கதை முழுவதையும் அந்த நடையின் கவர்ச்சியால் நிரப்பி வரச்கர்களை ஏமாற்ற என்னைக்கூடாது. அன்பர் எஸ். எஸ். எழுதிய ஆயிவுவின் திருமணம் பரவாயில்லை என்ற அவைக்குத் திருப்பதி தருகின்றது. சில இடங்களில்

சொற்செட்டைப் பற்றி ஆசிரியர் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. மக்ஸின் பிரசவத்தை என்னில் லீட் டிற்கு வந்த மஜித் பேரப்பின்னை யின் 'குவா குவா' சபகத்தைக் கேட்ட மகிழ்ச்சியுடன் திருமண காலத்திற்குப் போனவுதான், மீனவில்லை. ஏனோ? இளம்பூரனை எழுதியுள்ள 'காதல் இது நானு?' கனமான கதைக்கருவற்ற ஒரு துணுக்கு. ஏதோ வாரி திதை அலங்கரத்தால் சிறு கதையென்று பெபரிடப்பட்டிருக்கின்றது உதயணன் எழுதிய கேட்கவின்கீது நகைச்சுவைநடையை வெற்றிகரமான வகையில் சிறு கதைக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்ன என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு. ஆனால் கதைக்கரு பலமற்றது. அதன் இலாகியம் பூஜியம்.

இந்த எட்டுக் கதைகளும் பெபர வியாதச் சிறுகதைகள் என்று கலைச்சேல்வி ஆசிரியால் தரப்பட்டனவை. இவை, ஈழநாடு, கலைமதி, தினகரன். சுதந்திரன் பத்திரிகை களில் பிரசராமானவை, இலட்சியக் கதைகள் மிகக்குறைவு. பொழுது போக்குக் கதைகளே அதிகம். எழுத்தாளருக்குரிய நடையின் பிரதிபலிப்பு அற்பம். பத்திரிகை நடையே எங்கும் வியாபகம். இந்த நிலையில் எங்கள் மத்தியிலிருந்து ஒரு புதுமைப்பித்தலை, கு. ப. ராவை, விந்தனை அகிலை நான் எதிர்பார்த்தேன். ஏ மாற்றம்! ஏமாற்றம்! என் தவறுக இருக்கலாம் இது! இனியும் நம் மவர்கள் சேர்ந்துவிடக் கூடாது!

யாழ்ரதம் ராக்ளி

பிடியுங்கள்!

யாலுக்கு 60 சதம்

- குறைந்த சேவலில் வசதியான பிரபாணம்.
- பணிவு, உற்சாகம், கேர்மையுள்ள சாரதிகள்.
- சிதானமரனசலார்—நீங்கள் கொடுப்பது மீட்டர் காட்டுவதையே.
- வாக்குவாதம் வேண்டாம் — மீட்டரைக் கவனி யுங்கள்.
- பிரபாணிகள் இன்னுர் செய்யப்பட்டுள்ளனர்.
- முக்கியமான இடங்களில் பிடிக்கலாம்.
- டெலிபோன் இலக்கம் பின்னர் குறிவிக்கப்படும்.

யாழ்ரதம் லிமிடேட்

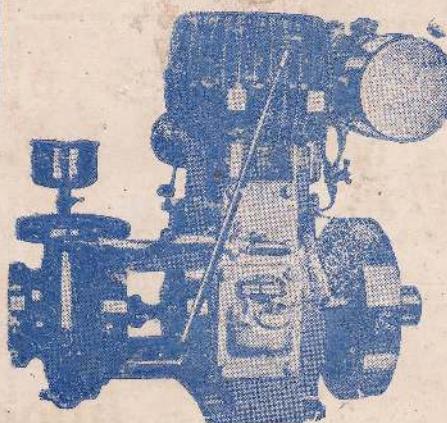
7, கே. கே. எஸ். விதி, :: யாழ்ப்பாணம்.

ஐ ஜூலிக்கும் வைரங்கள்
 அழுதீற் றெந்த ஆபரணங்கள் ஐ
 இவைகட்கு எப்பிடம் வாருங்கள்!
 நவநாகரி து.கைங்களில்
 ஒடருக்குச் சேய்து கோடுக்கப்படும்
பிரதாசா ஆபரண மாவிகை,

Prop: S. ஞானப்பிள்ளாம்

83, கன்றுதிடி,

யாழ்ப்பாணம்,

“இறைக்கும் யந்திரங்கள்”

தோட்டக் காரவிள் கஷ்ட
யன் பேரும் யிரசு வினாவைத்
தீந்து ஒரு மக்களை
சுதாண்டை விஸிநாட்டி
விட்டன.

அவற்றிலும் எவ்வித தோந்தரவும் கொடுக்காதபடி, திறமையான
கலைஞர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட

‘ஆஸ்வில்’ பம்புகள்

தோட்டக் காரரால் மனமாரப் பாராட்டப்படுகின்றன.
உங்களுக்குத் தண்ணீர் இறைக்கும் யந்திரம்
இன்று தேவைப் படும் பொழுது ஆஸ்வில்
பர்ப்பையே நம்புகின்றன!

என்ன உபயாகங்களும் எப்போதும் கிடைக்கும்
ஏக வீசியோகஸ்ட்டான் :

ஆஸ்வில் லிமிடெட்
சூல்தாலி வீதி, : : : மாநிப்பானம்.

AUTOS LTD. JAFFNA

Phone: 496.

Grames: "AUTOS" Jaffna.